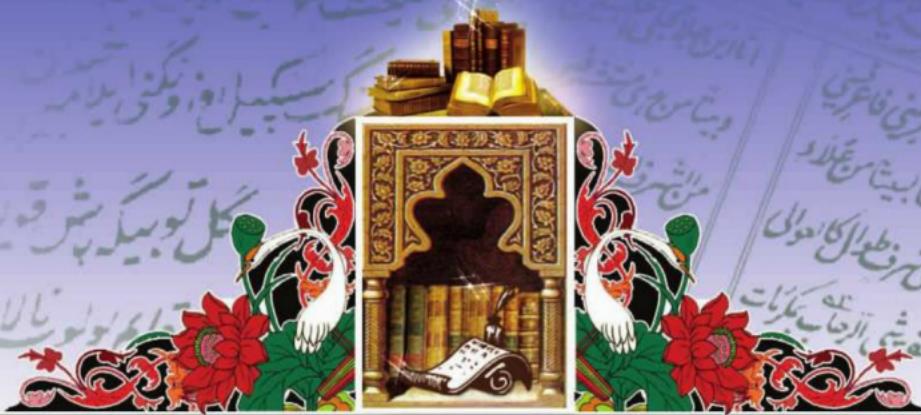

ئەلەن بىكىر ئۆزۈل كەنگەتىزىد

بىام سوڭە كىكى بىلىكىمۇر

(ئەندىمىتلىق قىقايسى)

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فۇتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلىكترون ئۇن - سەن نەشرىياتى

كلاسیکلار گۈلستانى

بىلەم سۈرەتلىكىرىم

(ئەتبەتۇل ھەقايقى)

پىلانلىغۇچى: مۇرات ئېلى

باش تۈزگۈچى: ئادىل مۇھەممەت

تۈزگۈچى: ئەنۇھىر ھەسەن

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فۇتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلىكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى

图书在版编目 (C I P) 数据

知识是骨髓：维吾尔文 / 阿迪力·穆罕默德主编. —乌
鲁木齐：新疆美术摄影出版社：新疆电子音像出版社，

2009. 3

(经典之花系列丛书)

ISBN 978-7-80744-752-8

I. 知… II. 阿… III. 维吾尔族—谚语—汇编—中国—
维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I277. 7

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2009) 第 024484 号

从书名	经典之花系列丛书
本册书名	知识是骨髓
策 划	穆拉提·伊力
主 编	阿迪力·穆罕默德
编 著	艾尼瓦尔·艾山
责任编辑	艾尼瓦·库迪力克
特约编辑	哈斯亚提·依不拉音
责任校对	克尤木·吐尔逊
出 版	新疆美术摄影出版社 新疆电子音像出版社
地 址	乌鲁木齐市西虹西路 36 号
邮 编	830000
发 行	新疆维吾尔自治区新华书店
印 刷	新疆新华印刷厂
开 本	880×1230 毫米 1/32
印 张	3. 125
版 次	2009 年 3 月第 1 版
印 次	2009 年 3 月第 1 次印刷
书 号	ISBN 978-7-80744-752-8
定 价	9.90 元

(书中如有缺页、错页及倒装请与工厂联系)

مدجمۇئە ئىسمى: كلاسىكىلار گۈلستانى
كتاب ئىسمى: بىليم سۆڭىكتىكى يىلىكتۈرۈ
پىلانلىغۇچى: مۇزات ئېلى
باش تۈزۈگۈچى: ئادىل مۇھەممەت
تۈزۈگۈچى: ئەنۇھەر ھەسىن
مەسىئۇل مۇھەممەرى: ئەنۇھەر قۇتلۇق
تەكلىپلىك مۇھەممەرى: خاسىيەت ئىبراھىم
مەسىئۇل كورربىكتۈرى: قەيىيۇم تۈرسۇن

نەشرىيات: شىنجاڭ گۈزەل سەندىت - فوتو سۈرهەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلىكتۈرون ئۇن - سىن نەشرىياتى

ئادىبىي: تۈزۈمچى شەھىرى شىخواڭ غەريبى يولى 36 - نومۇز
پوچتا نومۇرى: 830000

تاراقاققۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

باسقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتى
فورماتى: 1230×880 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى: 3.125

نەشرى: 2009 - يىل 3 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى: 2009 - يىل 3 - ئاي 1 - بېسىلىشى

كتاب نومۇرى: 978-7-80744-752-8

باھاسى: 9.90 يۈەن

(باسما ۋە بەت تۈپلەشتە خاتالىق كۆرۈلسە زاۋۇت بىلەن ئالاقلىشىڭ)

تۈزگۈچىدىن

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمن، تارىختا ئۆتكەن مەشھۇر كلاسسىكلارنىڭ ئەخلاق - پەزىلەت، تەلىم - تەربىيىنى ئاساسىي مەقسەت قىلىپ يازغان ئەسەرلىرى زاماننىڭ ئۆتۈشى، كىشىلەر ئاڭ سەۋىيىسىنىڭ ئۆسۈشى بىلەن يەنمۇ ئۆز قىممىتىنى نامايان قىلىپ كەلمەكتە. ئۇلاردا ئالغا سۈرۈلگەن ئىلغار ئىدىيىلەر، ئەخلاقىي دەۋەتلەر قەدىمكى دەۋردىلا ئەمەس، بەلكى بۈگۈنكى دەۋردىمۇ ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇپ، جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئەخلاق قۇرۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە بىلگىلىك رول ئوينىماقتا. بىز دەۋر قەدىمگە ماسلىشىش، تارىختا ئۆتكەن مۇتەپەككۈزۈلەرنىڭ ھاياتىي پائالىيىتى ۋە ئىجادىي ئەمگەكلىرى ئارقىلىق ئەۋلادلارنىڭ مەنىۋى جەھەتنىن يۈكىسىلىشىگە ئىلھام بېرىش مەقسىتىدە، كلاسسىكلار قەلىمىگە مەنسۇپ بولغان ئەسەرلەر ئىچىدىن دىداكتىك مەزمۇن ئاساسىي ئورۇندا تۈرىدىغانلىرىنى تالالاپ «كلاسسىكلار گۈلىستانى» ناملىق بۇ مەجمۇئىنى تۈزدۈق. دەققىتىڭىزگە سۇنۇلۇۋاقان «بىلىم سوڭىكتىكى يىلىكتۇر» دېگەن كىتابتا قاراخانىيلار دەۋرىدە ئۆتكەن ئەما ئەدب ئەھمەد بىننى مەھمۇد يۈكىنەكى(تەخمىنەن 1110 - 1180 - يىللار) نىڭ ھاياتى ۋە «ئەتەبەتۈلھەقاىيق» ناملىق ئەسەرىدىكى تەربىيەتلىك مەزمۇنلار ئۆزگۈچە ئۇسلۇبىتا بايان قىلىنىدى.

«ئەتەبەتۆلەھەقايدىق» (ھەققەت ئىشىكى) داستانىنىڭ شېئىرىي تەرجمىسىگە ئىلاۋە^①

رۇزى سايتى

14 باب، 484 مىسرالىق (ئۇنىڭغا كېيىن باشقىلار
تەرىپىدىن ئىلاۋە قىلىنغان 3 پارچە شېئىرىنى قولۇقاندا
جەمئىي 512 مىسر) زور شېئىرىي ئىسەر «ئەتەبەتۆلەھەقايدىق»
(ھەققەت ئىشىكى) ھازىرغىچە بىزگە مەلۇم بولغان قەدەمكى
ئۇيغۇر تىلىدىكى مۇھىم يازما يادىكارلىقلارنىڭ بىرى.
«ئەتەبەتۆلەھەقايدىق» نىڭ مۇئەللېپى ئەھمەد مەھمۇد ئۆز
ئىسمىنىڭ ئەھمەد ئىكەنلىكىنىلا قەيت قىلغاندىن باشقا
مەلۇمات قالدۇرمىغان. ئەمما، بۇيۈك ئەممىر ئارسلان خوجا
تارخان بۇ كىتاب ئاخىرىغا ئىلاۋە قىلىپ يازغان شېئىرىدا:

«ئەدىنىڭ يەرى ئاتى يۈكىندەك ئېرۇر،
سەفالىغ ئەجەب يەر كۆڭۈللىر يارۇر.
ئاتاسى ئاتى مەھمۇد يۈكىندەكى،
ئەدىب مەھمۇد ئوغلى يوق ھېچ شەكلى..»

^① «بۇلاق» ژۇرنالىنىڭ 2001 - يىل 6 - ساندىن ئېلىنىدى.

تەرجىمىسى:

ئەدب يۇرتى نامىنى يۈكىنەك ئاتار،
ئۇ زەپ ساپ ھاۋا جاي، كۆڭۈل يايىتار.
دادىسىنىڭ ئىسمى مەھمۇد يۈكىنەكى،
ئەدب مەھمۇد ئوغلى، بۇنىڭ يوق شېكى.

دەپ ئەسکەرتىسى، ئىسمى نامەلۇم يەنە بىرسى ئىلاۋە قىلغان
شېئىرىدا:

«تۇغا كۈرمەز ئەدى ئەدبىنىڭ كۆزى...»

تەرجىمىسى:

ئىدى تۇغما كۈرمەس ئەدبىنىڭ كۆزى...

دەپ چۈشەنچە بېرىلگەن.

يۇقىرقى ئىلاۋىلەردىن شۇنى ئاساسلاشقا بولىدۇكى،
كتاب ئاپتۇرىنىڭ ئىسمى ئەھمەد، دادىسىنىڭ ئىسمى
مەھمۇد، يۇرتى يۈكىنەك، ئەدب تۇغۇلۇشىدىنلەمما، يەنى
كۆزى كۆرەلمەيدىغان كىشى...
ئەدب ئەخمەد يۈكىنەكى داستاننىڭ 14 - بابىدىكى 139 -
كۈپلىپتىدا:

ئاندىن ئوش چىقاردىم بۇ تۈركى كىتاب
كەرەك قىل تاپ ئەي دوست، كەرەك قىل كىتاب:
بېتىدىم بۇ تاڭسۇق تۇرەنى سۆزلىرىن،
قالى بارسا ئۆزۈم، سۆزۈم قالسىۇن دەپ.

تىرىجىمىسى:

شۇڭا تۈركىي تىلىدا چىقاردىم كىتاب،
قوبۇل قىل، كېرەك ئەت، ئېيىپ بولسا تاپ.
بېزىلدى ئۇ تەڭسىز گۈزەل سۆز بىلەن،
كېتەرمەن، سۆزۈمنى كۆھەر دەپ ئاتاپ.

دەپ يېزىش ئارقىلىق ئەسەرنىڭ تىلى «تەڭداشىز،
گۈزەل سۆز»، «تۈركىي تىل» ئىكەنلىكىنى قەيت قىلسا،
بۇيۇك ئەمسىر ئارسلان خوجا تارخاننىڭ ئىلاۋىسىدە:

تامامى ئەررۇر كاشغۇرى تىل بىلە،
ئايىتمىش ئەدib رىقادى دىل بىلە.

تىرىجىمىسى:

بېزىلغان ئەسەر قەشقەرى تىل بىلەن،
ئەدib سۆزلىگەن بۇنى چىن دىل بىلەن.

دەپ كۆرسىتىلگەن. دېمەك، بۇ يەردە دېيىلىۋاتقان «تۈركىي»

ۋە «قەشقەرى» ئەمەلىيەتتە ئۇلغۇ ئالىم مەھمۇد قەشقەرىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» قامۇسدا قەيت قىلىنغان «خاقانى تۈرک تىلى» بولۇپ، ھەممىسى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىنى كۆرسىتىدۇ، ئەلۋەتتە.

شۇنىڭدىن قىياس قىلىشقا بولىدۇكى، گەرچە ئەسەر مۇئەللىپى «ئەتبەتۈلەھەقايدىق» داستانىنى قاچان يېزىپ قالدۇرغانلىقى توغرىسىدا ئۆز كىتابىدا سىرەر مەلumat قالدۇرمىغان بولسىمۇ، داستاندا ئىشلىتىلگەن قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى بىلەن ئەينى دەۋىرە يېڭىدىن شەكىللەنىۋاتقان چاغاتاي تىلى ئامىللەرىنىڭ ئارىلاش قوللىغانلىقىغا قاراپ، ئەسەرنىڭ ئاخىرىدۇن 13 - ئەسەرنىڭ باشلىرى (12 - ئەسەرنىڭ ئاخىرىدىن 13 - ئەسەرنىڭ باشلىرى) يېزىلغانلىقىنى مۇئەيىھەنلەشتۈرگىلى بولىدۇ.

بىزگە مەلۇمكى، «ئەتبەتۈلەھەقايدىق» پەند - نەسەھەت خاراكتېرىدىكى ئەسەر. ئۇنىڭ تۈرۈلمىسى ئەينى دەۋىر ئىسلام ئەدەبىياتى ئۇسلۇبىدا بولۇپ، باشتىكى تۆت باب تەڭرى، پەيغەمبەر ۋە چاھاربىالارغا ھەمدۇسانا، زامان شاهىغا مەدھىيە ئېيتىماق بىلەن توگەللىنگەن. كىتابنىڭ 5 - بابىدا ئاپتۇر ئۆز كىتابىنى يېزىشتىكى مۇددىئاسىنى بايان قىلغان. قالغان توققۇز بابتا ئەدب ئەھمەد ئۆزىنىڭ ئەخلاقىي، پەلسەپىۋى قاراشلىرىنى ئانا لەۋىزى بولغان تۈركىي (قەشقەرى) تىلدا ئورا زالىق ئىپادىلىكەن. ئۇ يېڭى پىكىر، ئورۇنلۇق مۇلاھىزە، كۈچلۈك قايل قىلارلىق مەنتىقە، ئورا زالىق تەپەككۈر، شۇنداقلا باي تەسەۋۋۇر شەكىللەرىنى جايىدا، ئۇستىلىق بىلەن قوللىنىپ، كىشىلەرنى بىلىم ئىگىلەشكە، تىلىنى

تىزگىنلەش، گۈزەل سۆزلىك بولۇشقا، مەردىلىك، كەمنەرىلىك، ئادىللەققا دالالەت قىلىپلا قالماي يەنە بىلەم سىزلىككە، جاھىللەققا، پىخسىق، ئاج كۆزلىككە ۋە تەكەببورلىققا نەپەرەتلېنىشكە چاقرىيدۇ.

«ئەتەبەتۈلەقايىق» داستانى 1980 - يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن خەمت تۆمۈر، تۇرسۇن ئايىپ قاتارلىق تىلشۇن اسلامنىڭ نەشىرگە تەييارلىشىدا كونا ئۇيغۇر تىلغا ترانسکرېپسىيەلەشتۈرۈلۈپ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلغا نەسرىي شەكىلدە تەرجىمە قىلىنغان. مەن بۇ نەشر نۇسخىسىغا ئاساسەن ئەسەرنى نەزمەلەشتۈرۈپ، قەشقەر پېداگوگىكا ئىنسىتىتۇنىڭ ئىلمىي ژۇرنالى (1981- يىلىق 2 - سان) دا ئىلان قىلغان ئىدىم. ئارىدىن 20 يىلغا بىقىن ۋاقتى ئۆتتى. كۆرگەن - ئوقۇغانلىرىمنىڭ كۆپىيىشى، ئۆگەنگەن - بىلگەنلىرىمنىڭ 20 يىلىنىڭ ئاۋۇڭلىقىسىدىن تولۇقلۇنىپ بېرىشى مېنى «ئەتەبەتۈلەقايىق» تەرجىمىسىگە يەنە بىر قېتىم ئىشلەشكە، ئەينى چاغدا يەڭىللەك بىلەن، قول ئۈچىدا كەتكۈزۈپ قويغانلىرىمنى تۈزىتىشكە تەقەززا قىلدى...»

شۇ ۋەجىدىن ئەممەد يۈكىنەكىنىڭ بۇ نادىر داستانىنى ئارۇز ۋەزنىنىڭ مۇتەقارىپ بەھەرگە لايىقلاشتۇرۇپ، تىلىنىڭ ئەينەنلىكى ۋە پىكىر - مۇلاھىزلىرىنىڭ ئۆز ئەينىگە كاپالەتلىك قىلىش ئاساسىدا شېئىرىي يول بىلەن پىشىقلاب چىقتىم. بۇرۇن خاتا كەتكۈزگەن، مەزمۇنىدىن چەندەپ كەتكەن سۆز، مىسراalarنى سادىقلىق بىلەن تۈزەتتىم.

«ئەتەبەتۈلەقايىق» داستانى يېزىلىپ ھازىرغىچە 800

يىلدەك تارىخي جەرياننى بېشىدىن كەچۈرگەن بولسىمۇ، ئاممىبىاپ، چۈشىنىشلىك قىلىپ ئىپادىلىگەنلىكى، پەلسەپىۋىلىكى، مۇلاھىزلىھەرنىڭ چوڭقۇزلۇقى، مەنتىقىي خۇلاسلىھەرنىڭ دەل جايىدا بولۇشى ۋە تەشىبە، مەجازىغا بايلىقى، بەدىئىي جەھەتنىن كامالەتكە يەتكەنلىكى... دەك ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن ھېلىھەم ئۆز قىممىتىنى ساقلاپ كەلگەنلىكىنى، بۇ ئەسەرنى ئوقۇش، تەتقىق قىلىشنىڭ هازىرمۇ زۇرۇرلۇكىنى ئىزاھلاش ئارتۇقلۇق قىلىمايدۇ.

ئەجادالىرىمىزدىن قالغان تەۋەررۇڭ ئەدەبىي مىسرالارغا ئىلمىي تەرزىدە ۋارىسلىق قىلىش، تەتقىق، تەتبىق قىلىش ھەربىر ۋىجدانلىق كىشىگە، بولۇپىمۇ ياشلارغا پەرز ۋە قەرز! تىل پەرقى توپھەيلىدىن، خېلى كۆپ ساندىكى ياش ۋە ئوتتۇرا ياشلىق بىلىم خۇمار ئىزدەنگۈچىلىرىمىز تەۋەررۇڭ مىراسلىرىمىزنىڭ بىرى بولغان مەزكۇر داستاندىن بەھىلىنەلمەيۋاتقان ئەپسۇسلۇق ھالىتىنى تۈگىتىش، يەنە كېلىپ شېئىرىي ئەسەرلەرنى شېئىرىي يولدا ئوقۇپ بەھىلىنىشنى كۆزدە تۇتۇپ قىلغان بۇ ئەجىرىلىك مېھنىتىم زامانداشلىرىمىننىڭ ۋە مەندىن كېيىن ئاپىرىدە بولىدىغانلارنىڭ نەزىرىگە مەنزۇر بولالىسا، مەن رازى ۋە خۇشال. ئەھمەد يۈكىنەكى مەزكۇر داستاننىڭ تۈگەنچىسىدە:

ئايا، كېيىنكلەر، ئوقۇساث گەر بۇنى،
 ئۇنۇتماي، دۇئايىڭدا يادلا مېنى.
 ساڭا ھەدىيە تەڭدىشى يوق بۇ سۆز،
 دۇئا ھەدىيە قىل ئۆزۈشىمۇ، قېنى؟!

دەپ يازغان. «كېيىنكىلەر»نىڭ بىرى بولۇش سۈپىتىمىلىنىڭ
ماڭا تەڭدىشى يوق ئېسىل سۆز دۇردانىلىرىنى جەملەپ،
ھەدىيە قىلغان ساھىب قەلم ئەھمەد مەھمۇد يۈكىنەكىگە ئارزو -
تەلىپى بويىچە بۇ ئەرزىمەس شېئىرىي تەرجىمەمنى «دۇئا»
سۈپىتىدە ھەدىيە قىلىۋاتقىنىمدا، ئۆزۈممۇ مەندىن كېيىن
كېلىدىغان يەنە بىر ئەۋلادقا دەيدىغىنیم:

بىلەم ئىشتىياقى ئىكەن چىن نىيەت،
ئوقۇ، بۇ كىتابتا تالاي تەربىيەت.
پەقىر روزى تىلماچ سېنى كۆزلىدى،
ئى كېيىنكى ئەۋلاد، كامالىڭغا يەت!

ھەقىقەت ئىشىكى

1. كىتابنىڭ يېزىلىشى ھەققىدە

1. داد ئىسپەھسالار بەگ ئۈچۈن بۇ كىتاب،
يېزىلىدى جاھاندا ئېتى قالسا دەپ.

2. كىتابىمۇنى كۆرگەن ۋە ئىشتىكەن كىشى،
شاھىمۇنى دۇئا بىرلە قىلسا دەپ.

3. ئۇنىڭ مېھرى - شادىغا دىللار قېنىپ،
ئۇنىڭ يادى بىرلە جاھان تولسا دەپ.

4. كېيىنكى تۆرەلمىش كىشىلەر ئارا،
ئۇنىڭ زىكرى چەكسىز بۈيۈك بولسا دەپ.
5. بېزەلدى كىتابىم ئېسىل سۆز بىلەن،
ئۇنى ئوقۇغان نەپ، بەھەرە ئالسا دەپ.
6. قىلىپ شاهقا سوۋۇغا ئەۋەتتىم ئۇنى،
ھاۋادارلىقىمنى توگەل بىلسە دەپ.
2. بىلىمنىڭ پايىدىسى ۋە بىلىمسىزلىكىنىڭ زىيىنى ھەققىدە
7. بىلىمدىن سالايمى دوست، سۆزۈم ئۆلىنى،
تۇتۇپ مالڭ بىلىملىك كىشى قولىنى.
ئېچىلغاي بىلىمده سائادەت يولى،
بىلىم ئالكى، ئاچقىن بەخت يولىنى.
8. باھالىغ دىناردۇر بىلىملىك كىشى،
بىلىمسىز ناداننىڭ باھاسىز بېشى.
بىلىملىك، بىلىمسىز قاچان بولدى تەڭ،
بىلىملىك ئايال ئەر، نادان ئەر چىشى.
9. سۆڭەككە يىلىك تەگ، ئوغۇلغا بىلىم،
(ئەقىل كۆركى ئەرنىڭ، سۆڭەككىنىڭ يىلىك.)
مىسالى بىلىمسىز يىلىكىسىز سۆڭەك،
يىلىكىسىز سۆڭەككە سۇنۇلماس ئىلىك.

10. بىلىمدىه بولۇر ئەر تونۇش - بىلگىلىك،

بىلىمسىز تىرىكىلەر قالار كۆمۈلۈپ

بىلىملىك ئەر ئۆلسە ئېتى ئۆلمىگەي،

بىلىمسىز تىرىكىلەر تىرىكلا ئۆلۈك !

11. مىڭ نادان - بىلمەسىنى بىر بىلگەن يېڭىر،

بىلىمنىڭ سالمىقى شۇندىن بىلىنەر.

نەزەر سال، سىناپ كۆر، قېنى بايقىغىن،

بىلىمدىك مەنپەئەتلەك بارمىكىن ئەي ئەر!

12. بىلىمدور ئالىمنى ئىزىز ئىلىگەن،

«يەر» بولدى ئەقىلىسىز، بىلىم بىلىمگەن.

بىلىم ئىزىدە زېرىكمەي، ئۆگەن، ھەق رسۇل:

«بىلىم چىندا بولسۇن ئىزىدەڭلار» دېگەن.

13. كىشى ئىزدىنىشته بىلىملىك بولۇر،

ئۇنىڭ تەمىنى ھەم بىلىملىك بىلۇر.

بىلىم بىلدۈرەر، بىل، بىلىم قەدرىنى،

بىلىم بىلىمگەن گول ئۇنى نە قىلۇر؟

14. بىلىمسىزگە ھەق سۆز تېتىمسىز ئېرۇر،

ئائىا پەند - نەسەھەت يېقىمىسىز ئېرۇر.

يۇساڭ قانچە كىر بولسا ئۇ پاسكىنا،

نادانلىق يۈيۈپمۇ ئېرىغىسىز ئېرۇر.

15. بىلىملىك كىشى ئىشتا پەيتىنى تۇتار،
شۇڭا ھېچ ئۆكۈنەس، ئىشىدا ئۇتار.
بىلىمسىز پۇشايماندا، ئۆڭماس ئىشى،
شۇ قىسمەتتە دائم ئەلەم - دەرد يۇتار.

16. بىلىملىك بىلىپ، جايىدا سۆزلىگەچ،
كېرەكسىز سۆزىنى كۆمۈپ تۈزلىگەچ.
بىلىمسىز چۈشەنمەي ۋالاقشىۋېرىپ،
ئۆزىنىڭ تىلى ئۆز بېشىنى يېڭىي.

17. بىلىم بىزگە ھەقنى تونۇتقان ئىدى،
بىلىمسىزلىك ئىچرە خەير بارمىدى؟
بىلىم بىلىمگەچكە تالاي ئەل - خەلق،
ئۆزى بۇتنى ياساپ «ئىگەم شۇ» دېدى.

18. بىلىملىك سۆزى پەند - نەسىھەت، ئەدەپ،
بىلىملىكىنى ماختار ئەجەم ھەم ئەرەب.
مۇلۇكىسىزگە پۇتمەس مۇلۇكتۇر بىلىم،
نەسەبىسىزگە بولسا ئۇزۇلمەس نەسەب.

3. تىلنى تىزگىنلەش ھەققىدە

19. قۇلاق سال بىلىملىك سۆزىگە، ئۇلار،
دېگەن «تىلنى يىغماق پەزىلەت بولار.»

قاماپ تۇت تىلىڭنى، چىشىڭ سۈنمىسىن
بوشالىق تىل چىشىڭنى چاقار - سوندۇرلار.

20. ساناب سۆزلىگەننىڭ سۆزىدە گۆھەر،
مەمدەن تىل ياۋ، ئەكەلگەي خەتەر.
يىغىپ تۇت تىلىڭنى، ئوشۇق سۆزلىمە،
چىقار باشقا، بولسا تىلىڭ بوش ئەگەر.

21. ئەقىللىق سانالماس تىلى بوش كىشى،
تالاي باشقا چىقتى ئېغىز - تىل بوشى.
كى ئوق تەگسە زەخىم ساقايىغاي، بىراق،
ساقايىمايدۇ تىلىنىڭ ئازار - رەنجىشى.

22. نادان تىل ئېرۇر نەقلა باش دۈشىنى،
تىلىدىن كېتىپ، ئاقتى كۆپىنىڭ قېنى.
گېپى جىقلىقىدىن ئۆكۈنگەن تالاي،
تىلىنى يىغىشتىن ئۆكۈنگەن قېنى؟

23. جىمى ئىش كىشىگە تىلىدىن كېلۈر،
«يامان - ياخشى» نى ئەل تىلىڭدىن بىلۈر.
ئىشىت، پۇت بۇ سۆزگە: تۇرۇپ تاڭدا تەن،
يۈكۈنۈپ تىلىڭغا ئىلتىجا قىلۇر.

24. بىراۋدا بۇ جۇپ ئىش بىرىكسە، غۇلى،
ئېتىلىگەي ئۇنىڭغا مۇرۇۋەت يولى.

بىرىكى زىيادە قۇرۇق گەپ قىلىش،
يەنە بىرسى يالغانچى بولسا تىلى.

25. كى يالغانچىدىن تەز ئاراخنى ئۆزۈپ،
ياشا راست لهۋىزىدە ئۆمۈر ئوتكۈزۈپ.
بېزەكتۈر ئېغىز - تىل ئۈچۈن راست لهۋىز،
دېگىن راستىنى سۆزلە گېلىڭىنى تۈزۈپ.

26. تىلىڭى بوشاشما، ئازايىسۇن سۆزۈڭ،
ئۇ تىزگىنده بولسا ئامان سەن ئۆزۈڭ.
رەسۇل: «ئەر يۈزىنى ئاتار ئۇتقا تىل»،
دېگەن، تىلىنى يىغى، كۆيىمىسۇن بۇ يۈزۈڭ.

27. راست لهۋىز ھەسىلدۈر، پىيار جاسى سەل،
پىيار يەپ پۇراتما ئېغىز، يە ھەسىل.
«راست سۆزۈڭ شىپادۇر، يالغىنى كېسىل»
بۇ بىر سۆز ئۇزاقتىن دېلىلمىش مەسىل.

28. راستچىل بول ئىش قىل، ئاتان راست كىشى،
راستكۇي دەپ بىلىشىسۇن كىشىلەر سېنى.
راستلىقتىن كېيىپ تون، ئەگىرىلىكىنى قوي،
كېيىمنىڭ ياخشىسى راستچىللەق تونى.

29. ساقلا چىڭ سىرىڭىنى، كىشى بىلىمىسۇن،
سۆزۈڭدىن پۇشايمان، ئەلەم كەلمىسۇن.

جىمى مەخپىيەتلەر بولۇپ ئاشكارا،
ئۇقۇپ، ئاڭلۇغانلار كۈلۈپ يۈرمىسۇن

30. يېقىن، ئەڭ ئىشەنچلىك كۆرۈنسۈن ياران،
سېرىڭنى دېيىشتىن ھەزەر قىل، ساقلان.
ئۆزۈڭ ساقلىيالماي دەۋەتكەننى، بىل،
شۇ دوست ساقلىغايمۇ، ياخشىراق ئويلان!

4. دۇنيانىڭ ئۆزگىرىشى ھەققىدە

31. بۇ ئالەم سارايدۇر چۈشۈپ ئۆتكىلى،
سارايغا چۈشەرمىز قونۇپ كەتكىلى.
ئۆزاپتۇ ئۇنىڭ ئالدى يولدا ئەنه،
دېمەك، كەينى كارۋان يېتىشكەي ھېلى.

32. دۇنيا شۇ، كەينىدىن يۈرمىگىن ئانچە،
پىخسىقلىق كۈيىدىن قاچماققا كۈچە.
نېچۈن مالغا مۇنچە كۆڭۈل بەرسىكىڭ،
ئۇ كەلسە سەھىرە، كېتەر كەچكىچە.

33. ئېسىڭدىن چىقارغىن مۇلۇك شوخلىقىن،
شۇ بەس، ئويلا ئېگىنىڭ قورساق توقلقىن.
پىقرلىق شۇ ئەتەڭگە نان بولمىسا،
دېمە كەمبەغەللىك مۇلۇك يوقلىقىن.

34. جاهان نەرسىسىدىن يېمەكلىك، يانا،
كىيىم ئال، ئوشۇقنى تىلەش چوڭ گۇناھ.
«بۇ ئالەم ئېتىزلىق» دېگەنتى رەسۇل،
تېرى، ياخشىلىقچۇن «ئېتىز»نى چانا.

35. نۇراقسىز بولۇر بۇ جاهان لەززىتى،
شامالدەك ئۇنىڭ تەم - تېتىق مۇددىتى.
قېرىيىدۇ يىگىتلەر، يېڭى كونرار،
بولۇر قاۋۇل ئاجىز، قېچىپ قۇۋۇتى.

36. بۈگۈن بارى ئەتكە جاھاندىن يىتەر،
«مېنىڭ بۇ» دېسەڭ خەلق قولىغا ئۆتەر.
تۈگەل نەرسە كەملەپ، كۆپى ئاز قېلىپ،
جىمى ئاباداتقا خارابلىق يىتەر.

37. زېمىنلەر ئىدى بار تالاي ئەرلىرى،
ئۇلار كەتتى، بوش قالدى شۇ يەرلىرى.
ئىدى بار تالاي پەيلاسۇپ، ئالىم ھەم،
ئۇلارنىڭ بۈگۈن بارمۇ مىڭدىن بىرى؟

38. جاهان گاھ كۈلۈپ، گاھ قاپاقنى تۈرەر،
ئۇ قولىدا ھەسەل بار، بۇ قولدا زەھەر.
تېتىقاي ھەسەلنى ئېغىزغا بۇرۇن،
كېيىن ئوغا قوشقان قىدەھنى بېرەر.

39. تېتىپتىڭ چۈچۈك ئاچقىدىن بۇرۇن،
مانا راهىتى بىر، ئازار بىرگە ئۇن.
ئۇمىدكە قوشۇلماي ئاقاركەنغۇ غەم،
قاچان بار جاھاندا ئۇمىدكە ئۇرۇن؟
40. يىلاندەك بۇ ئالىم، ئۇنى ئۇرغۇلۇق،
يوقاتىماققا يۇمىشاقۇ، زەھرى تولۇق.
شۇ يۇمىشاق «يىلان» پەيلى ياخۇز، شۇڭا،
يۇمىشاق دەپ ئېزىقىماي يىراق تۇرغۇلۇق.
41. كۆرمىلۈك كۆرۈنگەي جاھاننىڭ تېشى،
بىراق بار ئىچىدە تۇمەن ناخۇشى.
بېقىپلا ئۇنىڭ شۇ بېزەك - سرتىغا،
كۆڭۈل بەرمىكىڭ، بىل، خاتالار بېشى.
42. جاھان بەزى قايرىپ نىقاب، يۈز ئاچار،
يايار قول، قۇچاقلار دېسەڭ «غىپ» قاچار.
بەخت خۇددى يازغى بۇلۇت ياكى چوش،
دېرىكىسىز كېتەر، يا ئۇ قۇشتەك ئۇچار.
43. ئایا دوست، بىلىملىك ئىزىن ئىزلىگىن،
ئەگەر سۆزلىسەڭ سۆز بىلىپ سۆزلىگىن.
سېخىي - مەردىنى ماختا ئەگەر ماختىساڭ،
بېخىللارغا چىڭ يا ئوقى چەنلىگىن.

44. جىمى تىل سېخىي مەردكە مەدھى ئېتەر،
سېخىيلىقتا ئەيىب كىر - غۇبارى يېتەر.
سېخىي بول ئاھانەت تىلى تەگمىسىۇن،
بۇ مەردىك ئاھانەت يولىنى ئېتەر.

45. ئېگىلمەس كۆڭۈللەرنى مەرد ئەگكۈسى،
ۋە ھەممە مۇرادىغا مەرد يەتكۈسى.
قاچان، نىدە ماختاش تېتىپتۇ بېخىل،
كى مەردكە ئامۇخاس چاۋاڭ ئەتكۈسى.

46. سېخىي - مەرد بىلىمگە بىلىم قاتتى، كۆر،
سېتىپ مال بىلىم دەپ، مەدھ تاپتى، كۆر.
غېرىبقا تىلەكداش ياشاپ كەتسىمۇ،
جاھاندا بەلەن نام قويۇپ كەتتى، كۆر.

47. بېخىللار ھارامدىن يىغىپ زەر، كۈمۈش،
كېتەرىدە كەتتى يۈدۈپ، كۆر، سۆكۈش.
مېلى بولدى تەقسىم بىراۋالارغا، ئىسىت،
پۇشايمان، بېخىلغاشۇ بولدى ئۈلۈش.

48. ئاي، باي - مۇلۇكدار، سېخىي، ياخشى ئەر،
خۇدايم بېرىپتۇ ساڭا، سەنمۇ بەر.
كى ئەيىبى سۆكۈلگەي يىغىپ، بەرمىسە،
يىغىپ توپلا بىلسەڭ بېرىشنى ئەگەر.

49. بۇ پەيلى تەبىئەتتە ئەڭ مەرد پەيل،
ئىبىسىز، بېخىللەق چىرىك، بىمەيل
بېرەر قولغا قۇت يار جىمى قول ئارا،
ئېلىپ، بەرمىگەن قولغا قۇت نەدە، بىل.

50. بېخىللەق كېسەل، يوق داۋاسى غۇلى،
بېرىشكە بېخىلنەڭ يۈمۈق چىڭ قولى.
يىغىپ تويمىغاج كۆڭلى، يا ئاچ كۆزى،
خوجايىن ئاڭ مال، ئۇ مالنىڭ قولى.

51. خەلق ئىچەرە ياخشى كىشى مەرد ئېرۇر،
بۇ مەردىلەك شەرەپ - شان، جامال ئارتتۇرۇر.
دېسەڭ يۈز - ئىناۋەت تاپاي ئەل ئارا،
سېخىي بول، ئۇ ئىززەت - ئىناۋەت بېرۇر.

52. بېخىل ھىممىتى يوق، مېلىغا چاكار،
يىغار، يەپ - ئىچىشكە ئايار، چىڭ تۇتار،
تېتىتماس تىرىك چاغدا تۆز دوستىغا،
قاڭارئۇلسە مالى، يېڭىي ياش بىكار.

5. كەمەرلىك ۋە تەكەببۇرلۇق ھەققىدە

53. يەنە بىر كېرەكلىك سۆزۈم بار ساڭا،
ئۇنى دەي قولاقىڭنى بەرگىن ماڭا:

تەكەببۇر كىبىرنى ئۇرۇپ يەرگە راست،
ياشا كەمتىرىن، چىڭ يېپىشقىن ئاڭا.

54. كىبىر بارچە تىلدا ئېيىب، بەتقىلىق،
قىلىق ئۇزىلى ھەممىدىن قۇنقىلىق^①.
كىمكى ئۇرىنى «ئۇلۇغ مەن!» دېسە،
دېمەس ياخشى خالق^②، خالايق - خەلق.

55. كۈچەپ توپلىغانلار جاهان مالىنى،
يېيەلمەيلا كەتنى، كۆزۈڭ ھالىنى.
ئايالى قېلىپ باشقى بىر ئەر بىلەن،
يېتىپ بىلە، بەردى ئاڭا سانىنى.

56. كىبىرنىڭ تونى بولسا ئۇستۇڭدە، سال!
تىلىڭ بىخ، غادايما تۈزەت بىهايال.
مۇمىنلىك نىشانى كەمەرلىك ئېرۇر،
گەر مۇمن بولساڭ، تاپ كەمەرلىك ھال.

57. خۇدا بولسا كەمەر كۆتۈرگەن بىلەن،
كىبىدارنى يەرگە چۆكۈرگەي ئىكەن.
«ئۇلۇغەن!» دېمە، ئەڭ ئۇلۇغ بىر ئىگەم،
ئۇلۇغلۇق مېنىڭ، سىز تالاشماڭ! دېگەن.

58. تاۋار مالغا «چوڭ» سەن، ئاشۇ بار - يوقۇڭ.
 قول - ئىلكىڭدە بار، بىل، شۇلا ئارتۇقۇڭ.

^① قۇنقىلىق — كەمەرلىك.
^② خالق — يارانقۇچى، ئالاھ.

مۇلۇك پايدا بىرمەس، كېتەرسەن. يالاش،
قالۇر مۇندا ھەممە سېۋەت، ساندۇقۇڭ.

59. كىبىر قىلغۇچى گەر «ئېسلامەن!» دېسە،
بېرەمىن جاۋابنى ئۇنىڭغا كېسە.^①
ئاتا بىر، ئانا بىر قېرىنداش بۇ خەلق،
ئارادا پەرق يوق راسا ئىستىسى!

6. ئاچ كۆزلۈك ھەققىدە

60. نەسەھەتنى ئال، كەل، ئۇزاتما ئەمەل^②،
ئۇنىڭ ئارىسىدا يوشۇرۇن ئەجەل.
تەمە دېگىنىم، دوست، ئۇزۇن ئۆيلىنىش،
ئۇزۇن ئۆيلىمای، قىل تولاراق ئەمەل.

61. دېيۈرسەن: كىيمىم - تون، شاراب، ئاش كېرەك،
يەنە كۆپ بىسات، قول، دېدە، ياش كېرەك.
ئۇنۇتما، يىغىپسىن ئۆمۈلۈك مۇلۇك،
لېكىن بۆكىنى كىيمەك ئۈچۈن باش كېرەك.

62. تەمەمۇ كىشىگە قەبىھ خۇي قەۋەت،
ئۇنىڭ كەينى ھەسرەت، پۇشايمان ۋە دەرد.
غەنېلىق، گادايلىق خۇدا قىسىمىتى،
تەمەدىن يېتەر ئەرگە زەخمت پەقت.

^① كېسە — ئۇزۇل — كېسل.

^② ئۇزاتما ئەمەل — تەمەگەر بولما.

63. هامان ئاچ، كۆزى ئاچ يىغىپ ھەم تېرىپ،
تەمەسى تۇرار ياش، تەمەخور قېرىپ.
تەمەنى قويار ئۇ قاچانىمۇ تويا؟
قويار ئۆلسە، ياتسا لەھەتكە كىرىپ؟!

64. كۆزى ئاچ يىغىپ ھارمىغاىي، زېرىكمىگىدی،
بۇ «ئاچ كۆز» كېسەللىكىنى كىم ئەملىگەي؟
شۇ گەپ بار: «بىراۋ بىرسە ئىككى، ئۈچ دىنار،
تەمەخور شۇئان ئۈچ ئۈچ تىلىگەي...»

65. ئىي ئاچ كۆز، تەمەدىن نېمە پايادا بار؟
جاۋاپ بىر ماڭا، ئۇ نېمىگە يارا؟
بولامتى تەمە ئاچ كۆزىدە تۈزەپ،
رېزىققا پۇتۇلسە بۇ «كەڭ» بىرلە «تار»؟

7. كەڭ قورساقلىق، سەۋىرچانلىق ۋە باشقىلار ھەققىدە

66. تېڭى ئۇز كىشىنىڭ خۇيى ھەم بەلەن،
كۆڭۈل باغلىنۇر شۇ خۇيى ئۇز بىلەن.
كىشى پەرقلىنۇر، بىل، بىرى بىرسىدىن،
كۆرۈنگەنگە ئۇ بۇڭ كېيىپ ئەر - ئەرەن.

67. كۆزەت خۇي - مىجهز، ھەركىتىدىن ھەممە ۋاق،
دېگىن ئەر شۇنى، بولسا كىم كەڭ قورساق.
يېمىشىز دەرەختۇر ئىچى تار كىشى،
يېمىشىز دەرەخنى كېسىپ، ئۇتقا ياق!

68. مۇسۇلمانغا شەپقەتتە بول مېرىبان،
مۇسۇلمان غېمىنى ئۆز غېمىڭ بىل هامان.
جاپا قىلسا ياندۇر ظاپا گەر بىراۋ،
ئېرىماس نەچچە يۇسا قان بىرلە قان.

69. تېتىملىق ئېشىڭىنى كىشىگە يېڭۈز،
ياراملىق ئېگىننى يېلىڭىغا كېيگۈز.
جاپا كەلسە خەقتىن كۆتۈر، ئەلگە سەن،
زۇلۇم سالما زورلۇق كۈچىدە ھەرگىز.

70. يامانلىق سېغىنغانغا قىل ياخشىلىق،
بۇ بىل كەڭ قورساقلىق بېشىدۇر ئېنىق.
ئەگەر، ياخشىلىق كەلسە خەقتىن سائى،
ئوقۇپ مەدھىيە بىرلە ئالدىغا چىق.

71. ئەيىكىار كىشىدىن ئىيىبىنى كەچۈر،
ئاداۋەتنى قاز يىلىتىزدىن كۆچۈر.
غەزەپ، ئۆچلۈكۈڭ ئوت بولۇپ يانسا گەر،
مۇلايمىلىقىڭىنىڭ سۈيىدە ئۆچۈر.

72. كېرەمدۇر ئىمارەت، ھەلىملىق ئۆلى،
بىرىدۇر گۈلىستان، بىرىدۇر گۈلى.
يىقلوغاننى يۈلە، كېسىكىنى ئۇلا،
بۇنى قىلسا كىم، ھۆرمۇ بولغاي قولى.

73. ئایا دوست، چوڭلار ھەققىنى قوغدا بىك،
قىلىپ جەڭ - جىدەل، بولمىغىن سۆز - چۆچەك.
بۇنىڭدىن غەزەپلەنسە چوڭلار ساڭا،
كىچىكلەرنى بولسا ئېتەر بىئەدەپ.

74. بالاغا سەۋىر قىل، خۇشاللىق كۈتۈپ،
بۇ ھال شاد ئېتەر، رەنجۇ، زەخمت يوتۇپ.
جاپا نۆزىتى كەتسە ئۆچكەي ئۇتى،
قاڭار سەۋىرچانلار ساۋابنى يۈدۈپ.

75. ئۆسسى مەرتىۋەڭ يۈر ئۆزۈڭنى بىلىپ،
ماتانى ئۇنۇتما ئەتلەسنى كىيىپ.
تونۇغانسىرى بول مۇلايم - ياخاش،
كىچىك - چوڭغا ئۆتكىن سىلىق سۆز قىلىپ.

76. بىلىپ سۆزلەپ، قىلغىن ئۇنى پىشۇرۇپ،
بېشىڭچۈن گېپىڭنى دېگىن يوشۇرۇپ.
مىڭ ئادەم ساڭا بولسا دوست كۆپ دېمە،
ئەگەر دۇشىنىڭ بىر، يۈرمە ئاز كۆرۈپ.

77. زېرەكمۇ خاتالاشقۇسى گاھىدا،
ئۆتەر ئەيىب ھۇندرگە كامىل ئۇستىدا.
مۇشۇ ئەيىب ئۆچۈن باشى كېتەر بولسا گار،
تۆگەپ بارچە بولماكتى جاندىن جۇدا؟

78. ياشا ياخشى پەيلىڭ بىلەن دەلىچىپ،
يامان - ئەسکى ئىشتىن يىراق تۇر فېچىپ
بىرەر ئىش قىلاردا قىلىپ ئېتھىيات،
«كېرەكسىزمۇ ياكى كېرەك؟» قىل بىلىپ.

79. كۆزۈگدىن كەچۈر كەلسە ئىش دۇچ ئەگەر،
ئۇنىڭ ئالدى - كەينىگە سال زەن - نەزەر.
سوپۇنسە بۇ ئىشتىن كۆڭۈل گەر، بېجىر،
پۇشايمان كېلەر بولسا قىلغۇن ھەزەر.

80. پۇته مەدۇ ئۆمىدته ساۋاب، ساختىلىق؟
كېچىكمەس بۇ ئىشتىڭ جاۋابى ئېنىق.
تىكەن تېرىغانلار ئالالماس ئۆزۈم،
يامانلىق قىلىپ سەن كۆتمە ياخشىلىق!

81. كىشى دوستى ياخشى، ئۆزى ياخشىدۇر،
شۇ دوست خەيرىدىن ياخشىلىق تېپىلۈر.
يامانغا يولۇقما، ئۇنىڭ سۆھبىتى،
سېنى تېز يامان خۇي - قىلىقلۇق قىلۇر.

8. زاماننىڭ بۇزۇقلۇقى ھەققىدە

82. شەكىل بۇپتو دوستلىق، ھەققەت قېنى؟
تېپىلمايدۇ مىڭدىن بىرەر راستچىلى.
تالايilar ۋاپادار كۆزۈنگەن بىلەن،
بىلىپ قوي، ۋاپاسىز ئۇنىڭ ئىچ دىلى.

83. ئىسىت، كەم جاھاندا ئىنسانلىق ئىزى،
قېنى، نەگە كەتتى ئىنسانلىق ئۆزى؟
قۇرۇپ سۇ ۋاپانىڭ كۈلىدىن بۇدەم،
تولۇپ چەكتىن ئاشتى جاپا دېڭىزى.

84. قېنى ياخشىلىق، ئەھد - ئامانەت قېنى؟
تېپىشىمۇ قىيىن بولغۇدەك كېيىن ئۇنى.
ئۇنىڭ كەتتى ئالدى، كېتھر ئاخرى،
يامانلىقىمۇ كەلدى، كېلەر قالغانى.

85. جاھان تولدى جەبرى - جاپا، قەست بىلەن،
ئۇنىڭدا ۋاپا يوق، دېسەڭ «بار!» تىلەن.
بۇزۇلغۇچقا سەن، بۇ جاھانمۇ بۇزۇق،
نېمىشقا ئۇنىڭغا توقۇيسەن ئۆھن؟

86. ئىلىمنى ئۇ، تەقۋانى بۇ تاشلىدى،
بىلىملىك ئويونچى ساما باشلىدى.
شۇڭا ئاشتى بىدئەتچىلىك كۈنسىپرى،
ئۇنىڭدىن قولىن ئۆزگۈچى قالمىدى.

87. قېنى ئەمرىمەرۇپ قىلار ياخشى ئەر؟
تۇرارغا قېنى ياخشى ئادەمگە يەر؟
سوڭەرسەن زامانى خەلقنى قويۇپ،
ئادىمىنى سوڭ سوڭكۈلۈك بولسا گەر!

88. بۇ دەم ئىككى يۈزلەرگە جىق قىتىپلار،

قېنى ئىككى يۈز بول، كېرەك بولسا بىرا،

ئەجىب، كىمكى يولسىز يولى كەڭ شۇنىڭ،

ئىكەن كىمكى يوللۇق، ئۇنىڭ يولى تار.

89. ئەي ئەخلاقى پەس، يايرىۋال شادلىنىپ،

دەۋر سور، ياشا خالىغاننى قىلىپ.

خىيالىڭ پاراغەت ئىكەن، ئەي كىشى،

سبىنى كىم، قەيدەرە توسلار كېلىپ؟

90. مېلى بارغا خەقلەر ئۆرۈپ يۈزىنى،

ئازادلىقنى تەرك، قول ئېتەر ئۆزىنى.

بىسات - مالى يوقنى كۆرۈپ فالسا گەر،

سىڭايان بېقىشتا يۇمار كۆزىنى.

91. نېچۈن مالغا مۇنچە ھېرس، ئېيت ئۆزۈڭ،

خىيالىڭدا مال، «مال» لا دەر ھەر سۆزۈڭ.

كېتەرسەن، شۇ مالىڭ رەقىبىكە قالۇر،

ئۇ ياتسا بېرەر ئۇ كېپەنلىك بۆزۈڭ.

92. سېنىڭ بۇ مېلىڭ، بىل، سېنى كەتكۈزەر،

قولۇڭدىكى مال غەم - ئەلمى يەتكۈزەر.

بۈگۈن ۋەج يىغىش شۇنچە لەززەت ساڭى،

بىراق ئەتە تاشلاشقا، ئاچىق - زەھەر.

93. جاهان تاتقى ئەبجىش، بۇلار بىمەززە،
ئۇنىڭ دەردى كۆپ، لەزىتى ئاز - بىزە.
تېتىيىسىن زەھەرنى ھەسەلدىن بۇرۇن،
ھەسەل نىدە بولسا قېشىدا ھەرە.

94. بۇ دۇنيا ھۈنەلىككە سەل بىۋاپا،
ھۈنەرسىزگە ئازدۇر جاھاندىن جاپا.
ھۈنەر ھەممە دۆلەت بىرىكىمەكلىكى،
كۆرۈنگەي بىرەر - بىر، تېپىلماس ياپا!^①

95. نە قىلدى جاھانغا ھۈنەرۋەن كىشى،
نېمىشقا داۋام قىينىماقتۇر ئىشى؟
ئەزىزنى قىلار پەس، خەسىسىنى ئېڭىز،
قېرىپ ئازىدمۇ يَا جاھانىڭ ھوشى؟

96. ياراتقان ئىگەمدىن ئىكەن كەلگۈلۈك،
جاھانغا نېچۈن تەنلىر ئەتكۈلۈك؟
ئاياغقا كىرەلمەس تىكەن بىسواراق،
تۈراققا ئىلىك ھەم چۈشەر، بىلگۈلۈك!

97. جىمى كەلگۈلۈكلەر قازادىن كېلەر،
سەۋەبتىن كۆرەر ئۇقىمىغاخ بەزىلەر.
ئېڭىز كۆكتىكى قۇش شۇ تەقدىر بىلەن،
قونار شاخقا ياكى قەپەسکە كىرەر.

^① ياپا — ھەمىشە، ئىزچىل.

98. قازا كەلسە ئۇرساڭمۇ چاپماس ئېتىش،
تosalmas قازانى ئەگەر يى ئېتىش.
ساڭا رەنج، ئائىا گەنجىنى ئاللا بېرۈر،
ئاقامادۇ شىكايدەتنى قانچە ئېتىش!...

9. كىتاب ئىگىسىنىڭ ئۆزرى ھەققىدە

99. كىتابىمىنى يازدىم نەسىھەت مەھىل،
ئۇقۇپ كۆر، يېڭەندەك بولارسەن ھەھىل.
دۇرۇس بىرلە يالغاننى تاپقاي كىشى،
سېلىشتۈرما قىلسا بۇنى ھەر مەھىل.

100. ئەدib ئەھىمەد ئىسمىم، ئەدەپ - پەند سۆزۈم،
قالار بۇ سۆزۈم كەتسە جىسمىم - ئۆزۈم.
ئۆتەر ياز، كېلەر كۈز، ئۆمۈر ھەم كېتەر،
ئۆمۈرنى تۈگەتكەي ئاشۇ ياز، كۈزۈم.

101. شۇڭا تۈركىي تىلدا چىقاردىم كىتاب،
قوبۇل قىل، كېرەك ئەت، ئەيىب بولسا تاپ.
بېزىلدى ئۇ تەڭسىز، گۈزەل سۆز بىلەن،
كېتەرمەن، سۆزۈمنى كۆرەر دەپ، ئاتاپ.

102. زەرتىلەس ھامان قىس، ماتا - بۆز تولا،
يارا، ساپلىرى ئاز، ھەزىزلى سۆز تولا.
كېرەكسىزنى تاشلاپ، ئېسىلىنى يىغىپ،
ساپ، ئۆز تىلدا تۈزۈم كىتابنى شۇڭا.

103. ئایا كېيىنكىلەر، گەر ئوقۇسالىڭ بۇنى،
ئۇنۇتماي دۇئايىڭدا يادلا مېنى.
ساڭا ھەدىيە تەڭدىشى يوق بۇ سۆز،
دۇئا ھەدىيە قىل ئۆزۈڭمۇ، قېنى؟!...

(1) ئەدب ئەھمەد ھەققىدە (مۇئەللىپى ئېنسىق ئەمەس)

104. ئىدى توغما كۆرمەس ئەدبىنىڭ كۆزى،
تامام ئون تۆت باب ئىچەرە سۆزى.
كى پىل بولسا يۈكلىوك، يۈكى بولسا زەر،
شۇنىڭغا باراۋەر بۇ سۆزنىڭ ئىزى.

(2) ئەدب ئەھمەد ھەققىدە (ئەمسىر سەيىفەددىن)

105. ئەدبىلەر ئەدبىي، پازىللار بېشى،
گۆھەر سۆزنى قىلغان ئىدى بۇ كىشى.
تەڭرى رەھمەت ئەتسۇن بۇ سائەت ئاڭا،
بولۇشسۇن يارەنلەر تاڭلا قولدىشى.

(3) ئەدب ئەھمەد ھەققىدە (بۈيۈك ئەمسىر ئارسلان خوجا
تارخان)

106. ئەدب يۇرتى نامىنى يۈكىنەك ئاتار،
ئۇ زەپ ساپ ھاۋا جاي كۆڭۈل يايىرتار.

107. دادىسىنىڭ ئىسمى مەھمۇد يۈكىنى،
ئەدب مەھمۇد ئوغلى، بۇنىڭ يوق شىرى.
108. «ئەتەبەتۇلھەقايدىق» كىتابىن ئېتى،
بېرىلگەن بۇ نام ساپ ئەرەبچە پېتى.
109. يېزىلغان ئەسەر قەشقەرى تىل بىلەن،
ئەدب سۆزلىگەن بۇنى چىن دىل بىلەن.
110. ئەگەر بىلسە قەشقەرچە تىل ھەركىشى،
ئايىندۇر ئەدبىنىڭ نېمە ئېيتىمىشى.
111. تىلىنى بىلسە مۇمكىن مەنىنى بىلىش،
ئەدب بىلمىگەننى «بىلىمەن» دېيىش.
112. تالاي خەلق بىلەلمىي ئەدب سۆزىنى،
قىلار ھېس ئازابتا ھامان ئۆزىنى.
113. بىراۋلار خاتا مەنلىھەرنى بېرىپ،
يۈرەر ئەل ئىچىدە ئەيىبکە قېلىپ...
152. پۇتۇنلىي شۇ ئىش ۋەجىدىن بۇ كىتاب،
قوبۇل قىل، ئەيىبلە، ساڭا قايىسى باب؟

شېئرلاشتۇرغۇچىدىن:

جاھاننىڭ ئىشى ھېچ سەۋەبسىز ئەمەس،
سەۋەب بولغۇسى ھەممە ئىشقا ھەۋەس.

«كتابىنى نەشر قىلمىسا (گەپ)، بىلەن،
قىيىنما؟ يازاي مەن نەزم سەپ بىلەن.

شېئرلىك قىياپەتنى ساقلاپ باقاي،
بۇ ئىشقا بېلىمنى چىڭ باغلاب باقاي!...»

ئاشۇ ئوي - خىالنىڭ كۈچى زوقىدا،
«ئەتبەتۈلەقايدىق»نىڭ نۇر - شوقىدا!

مىڭ تۆتىيۈز ھىجرييىگە قوشۇلغاندا بىر،
راامزان ئېيىدىن كۆرۈنگەندە قىر.

بۇ نادر كىتابقا كۆڭۈلىنى بېرىپ،
ئۇنىڭ مەنسىدىن جاۋاھەر تېرىپ.

زاماننىڭ تىلىغا ئۇنى ماس قىلىپ،
نەزىمنى نەزم بىرلە سەپراس قىلىپ.

كۈچۈم يەتكىنىچە ياساپ ئىشلىدىم،
پىكىر ئۆز پېتى، تىلىنى ساپ ئىشلىدىم.

جېنىم يايىدى چىن مۇراد ھەل بولۇپ،
(قەدىم تىل ئېگىپ باش، ماڭا ئەل بولۇپ)

دېدىم: دەۋداشلار كىتابنى كۆرۈپ،
نهزم باغچىسىدا توسابىسىز يۈرۈپ.

ئەدب ئەھمەد لەۋزىگە ئۇچراشسا گەر،
ئەجەبمەس ئەقلىل كانىدىن قازسا زەر.

شۇ چاغ روزى سايت دىلى شادلىنا،
يۈزى ئاق - يورۇق، بۇرچىمۇ ئاقلىنا!...

شۇ ۋەجىدىن نەزمىلەشتى يازغانلىرىم،
ئەپۇ ئەيلەڭىز بولسا ئازغانلىرىم.

ئەھمەد يۈكىنەكى ۋە «ئەتبەتۈلەھەقاييق»^①

قاراخانىلار سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللەرىدە ئەينى دەۋر ئەددەبىي تىلى — «خاقانىيە تىلى» (ئەسەرەد بۇ تىلى «قەشقەر تىلى» دەپ ئاتالغان) دا يارتىلغان دىداكتىك داستان — «ئەتبەتۈلەھەقاييق» («ھەقىقەت بوسۇغىسى») قاراخانىلار سۇلالىسى دەۋرى ئۇيغۇر ئەددەبىياتىنىڭ يەنە بىر قىممەتلىك ئەددەبىيات يادىكارلىقى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇيغۇر ئەددەبىياتى تارىخىدا مۇھىم ئورۇنغا ئىگە.

«ئەتبەتۈلەھەقاييق»نىڭ ئاپتۇرى داستاننىڭ ئاخىرقى بابى (14 - باب) — «كتاب ئىگىسىنىڭ ئۆزىرى ھەققىدە» دىكى بىر بېيتتا ئۆزى ھەققىدە:

138. «ئەدىب ئەھمەد ئاتىم ئەددەپ - پەند سۆزۈم، سۆزۈم بۇندى قالۇر بارۇر بۇ ئۆزۈم.^② [ئەدىب ئەھمەد ئىسمىم، ئەددەپ - پەند سۆزۈم، قالۇر بۇ سۆزۈم، كەتسەممۇ ئۆزۈم.]

^① «ئۇيغۇر ئەددەبىيات تارىخى» دىن ئېلىنىدى، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2006 - يىل نەشرى.

^② نەقل كەلتۈرۈلگەن شېئىرىي بارچىلار «ئەتبەتۈلەھەقاييق»نىڭ 1980 - يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان نۇسخىسىدىن ئېلىنىدى.

دېگەنلەرنى يېزىپ، ئۆزىنىڭ «ئەدىب ئەھمەد» دەپ ئاتىلىدىغانلىقى، داستاننىڭ پەند - نەسەھەت (دەكىتكى)
تېمىسىدا ئىكەنلىكىنىلا ئېيتىپ ئۆتكەن.

ئەسەر ۋە ئۇنىڭ مۇئەللېپى ھەققىدىكى بىرقەدەر ئېنىق
مەلۇماتلار (تولۇق بولمىسىمۇ)، «ئەتەبەتۈلەھەقايدىق» نىڭ
كېيىن كۆچۈرۈلگەن نۇسخىلىرى ئارقىلىق مەلۇمداور. بۇنىڭ
ئىچىدە بولۇپىمۇ مىلادىيە 15 - ئەسىردا ئۆتكەن تۆمۈريلەر
خانىدانىلىقىنىڭ ئەمەرىلىرىدىن بىرى بولغان بويۇك ئەمەر
ئارسلان خوجا تارخان تەرىپىدىن داستاننىڭ ئاخىرىغا ئىلاۋە
تەرىقىسىدە قوشۇپ قويۇلغان بىر شېئىر ناھايىتى مۇھىم
بولۇپ، ئۇ شېئىردا تۆۋەندىكىلەر بايان قىلىنىدۇ:

«ئەدىبىنىڭ يەرى ئاتى يۈكىنەك ئەرۇر
سافالىغ ئەجەب يەر كۆڭۈلەرى يارۇر

ئاتاسى ئاتى مەھمۇدى يۈكىنەكى
ئەدىب مەھمۇد ئوغلى يوق ئول ھېج شەكى

كتابىنىڭ ئاتى ئەرۇر ئەتبەتۈل —
ھەقايدىق ئىبارەت ئەرەبدىن ئۇسۇل

تامامى ئەرۇر قەشقەرى تىل بىلە
ئايىتمىش ئەدىب رىققاتى دىل بىلە»

[ئەدىبىنىڭ يۈرۈتىنىڭ ئىسمى يۈكىنەكتۈر،
ئۇ كۆڭۈل يايرايدىغان ساپ ھاۋالىق ياخشى يەردۇر.]

ئاتىسىنىڭ ئىسمى مەھمۇد يۈكىنەكىدۇر،
ئۇ ئەدib مەھمۇد ئوغلىدۇر، بۇنىڭدا ھېچ شەك يوقتۇر.
بۇ كىتابنىڭ نامى ئەتبەتۇلھەقايدىق،
بۇ ئىبارە ئەرەبچە تۈزۈلگەندۇر.

(ئەسەرنىڭ) ھەممىسى قەشقەر تىلى بىلەن يېزىلغان،
ئەدib (بۇنى) چىن دىلىدىن (چىقىرىپ) ئېيتقان.]

يۇقىرىدىكى بايانلاردىن ئەدib ئەھمەدىنىڭ يۈكىنەك دەپ
ئاتىلىدىغان ياخشى يەردىن ئىكەنلىكىنى، دادىسىنىڭ ئىسمى
مەھمۇد يۈكىنەكى ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئەسەرنىڭ
«ئەتبەتۇلھەقايدىق» دېگەن ئەرەبچە نام بىلەن ئاتالغانلىقى
ھەمدە ئەسەر تىلىنىڭ «قەشقەر تىلى» بىلەن يېزىلغانلىقى
مەلۇم بولىدۇ.

تارихى مەنبەلەر ۋە تەتقىقاتلاردىن يۈكىنەك شەھىرىنىڭ
سەمەرقەند ئەتراپىغا جايلاشقانلىقى مەلۇم. قاراخانىيلار
سۇلالىسى دەۋرىدە سەمەرقەند شەھرى ئاۋات ۋە گۈللەنگەن
مۇھىم مەدەنييەت مەركەزلىرىدىن بىرى بولۇشى بىلەن
غەربىي ئىلىخانلىقىنىڭ، كېيىن غەربىي قاراخانىيلار
خانلىقىنىڭ مەركىزى بولغان. «ئەتبەتۇلھەقايدىق» نىڭ
ئەدەبىي ئەنئەنسى ۋە تىلى، شۇنداقلا، ئۇنىڭ قاراخانىيلار
سۇلالىسى خانلىرىدىن بۈيۈك ئەمەر مۇھەممەد داد
ئىسپەھسالار بىگكە تەقدىم قىلىنغانلىقىدىن مەزكۇر
داستاننىڭ يېزىلغان ۋاقتىنى قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ
ئاخيرقى دەۋرىلىرى (مىلادىيە 13 - ئەسەرنىڭ دەسلەپكى

يىللرى) گە توغرا كېلىدۇ، دېيىش مۇمكىن.»^① پروفېسسور ئى. ئ. بېرتېلىس ئۆزىنىڭ «ئەممەد يۈكىنەكىنىڭ ئەتەبەتۈلەھەقايدىق، ئەسىرى» ناھىلىق ماقالىسىدە^② نەجىپ ئاسىمنىڭ ئەمەر ئىسىپەھسالار بىك ھەقىدىكى ئىزدىنىشلىرىنى ئېيتىپ ئۆتىدۇ ھەمەدە قاراخانىلار سۇلاالىسىنىڭ ئىلىخانلىرىنىڭ تارىخى ھازىرغىچە كەم ئۆگىنىلىگەنلىكى ئۈچۈن، ئەسەرنىڭ يېزىلغان يىلى ھەقىدىدە بىر نېمە دېيىش قىيىن بولسىمۇ، لېكىن تىلى ۋە ئۇسلۇبىغا قاراپ، داستاننى ھەر ھالدا مىلادىيە 12 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى چارىكىدىن كېىنرەك ۋە مىلادىيە 13 - ئەسىرنىڭ بىرىنچى چارىكىدىن ئىلگىرەك يېزىلغان بولسا كېرەك، دېگەن نەتىجىگە كېلىش مۇمكىن، دېگەن قاراشقا كېلىدۇ.

«ئەتەبەتۈلەھەقايدىق» نىڭ نامەلۇم بىر كاتىپ تەرىپىدىن يېزىلغان 1 - ئىلاۋىدىكى:

«تۇغا كۆرمەز ئەردى ئەدبىنىڭ كۆزى
تۆكەدى بۇ ئون تۆرت باب ئىچىدە سۆزى»

(ئەدبىنىڭ كۆزى تۇغما كۆرمەس ئىدى،
سۆزى بۇ ئون تۆت باب ئىچىدە تاماالاندى.)

^① «ئۇيغۇلارنىڭ قىسىقچە تارىخى» (ئۇيغۇرچە)، شىنجاڭ خەلق نەشرىيياتى، 1989 - يىل نەشىرى، 206 - بىت.

^② بۇ ماقالىنىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى شىنجاڭ خەلق نەشرىيياتى نەشر قىلغان «بۈلاق» مەجمۇئەسىنىڭ 1981 - يىل 3 - سانىدا بېرىلگەن.

دېگەن مىسرالاردىن بىز يەنە ئەدب ئەممەدىنىڭ تۇغما ئەمالقىتن ئىبارەت جىسمانىي ئاجىزلىقىنى بىلىمىز. بۇ يەردە بۇ ئىلاۋىنى يازغان كىشى ئەدب ئەممەدىنىڭ ئېيتىپ بېرىشى بىلەن داستاننى يېزىپ چىققان كاتىپ بولۇشى، ئۇ ئاخىردا ئەدبىنىڭ جىسمانىي ئاجىزلىقىنى ئېيتىپ ئۆتۈش بىلەن ئەسەرنىڭ تاماملانغانلىقى ھەمدە ئەسەر قىممىتىنى ئالاھىدە ئازاھلاب يېزىپ قويغان بولۇشى مۇمكىن دېگەن پىكىرنى ئىلگىرى سۈرۈشكىمۇ بولىدۇ.

ئەدب ئەممەد يۈكىنەكىنىڭ نامى ۋە ئەسىرى ئۆز زامانىدا ھەم مىلادىيە 14 - 15 - ئەسەرلەرە خېلى مەشھۇر بولغان. بۇنى ئەسەرنىڭ شۇ دەۋرلەرە كۆچۈرۈلگەن قوليازاما نۇسخىلىرىدىن، بۇ نۇسخىلارغا يېزىلغان ئىلاۋىلەردىن، شۇنداقلا بۈيۈك ئۇستاز ئەلىشىر نەۋائىينىڭ «نەسائىمۇل مۇھەببەت» («مۇھەببەت شاماللىرى») ناملىق ئەسەرلە ئەدب ئەممەدىنى ئوتتۇرا ئاسىيادا تونۇلغان شەيخلەر قاتارىدا ئالاھىدە تىلغا ئېلىپ يۇقىرى باها بىرگەنلىكى ھەمدە ئەدبىنىڭ «ئەتەبەت تۈلەقايىق» داستانىدىكى:

«تىلىڭ بەكتە تۇتغىل تىشىڭ سىنماسۇن
قالى چىقسا بەكتىن تىشىڭنى سىيۇر»

[تىلىڭنى قاماقتا تۇتقىن، چىشىڭ سۇنمىسۇن،
ئەگەر (ئۇ) قاماقتىن چىقىپ كەتسە، چىشىڭنى چاقىدۇ.]

دېگەن مىسرالارنى ئۆز ئەسەرلە كەلتۈرگەنلىكىدىن ئېنىق

كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

ئەدیب ئەھمەد يۈكىنەكىنىڭ ھاياتى ھەقىقىدە بەقدەت شۇنچىلىكلا ئېيتىپ ئۆتۈش مۇمكىن. ئۇنىڭ بىزگىچە يېتىپ كەلگەن بىردىن بىر قىممەتلىك ئەدەبىي مىراسى — «ئەتەبە تۈلەھەقايدىق» نىڭ مەيدانغا كەلگەن ۋاقتىغا قاراپ، ئەھمەد يۈكىنەكىنى مىلادىيە 12 - ئەسەرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن 13 - ئەسەرنىڭ باشلىرىغىچە بولغان مەزگىلدە ياشاپ، ئىجاد ئەتكەن شائىئىلاردىن بىرى دېيىشكە بولىدۇ.

«ئەتەبە تۈلەھەقايدىق» داستاننىڭ دەسلەپكى نۇسخىلىرى ئىلىم دۇنياسىغا مۇشۇ ئەسەرىمىزنىڭ باشلىرىدىن تارتىپ مەلۇم بولدى. تۈرك ئالىمى نەجىپ ئاسىم 1 - دۇنيا ئۇرۇشى يىللەرى ئىستانبۇلدىكى مەشهۇر ئاياسوفىيە مەسچىتتىنىڭ كۇنۇپخانىسىدا ئىشلەپ تۇرغىنىدا، باشقا ئەسەرلەر ئارىسىدا «موڭغۇل تىلىدىكى رسالىلەر توپلانمىسى» نامى بىلەن تىزمىلانغان بىر قوليازىمىنى كۆرۈپ قالىدۇ. نەجىپ ئاسىم تەكشۈرۈش ۋە ئۆكىنىش ئارقىلىق، قوليازىمغا ناتوغرا ماۋزۇ بېرىلگەنلىكىنى، ئۇنىڭ موڭغۇل تىلىدىكى رسالە بولماستىن، بەلكى ئۇيغۇر تىل - يېزىقىدا يېزىلغان ۋە شۇ كەمگىچە ئىلىم دۇنياسىغا مەلۇم بولمىغان بىر داستان ئىكەنلىكىنى ئېنىقلاب چىقىدۇ. ئەسەرنىڭ ئاخىرقى قىسىمىدىكى يازمىلاردىن يەندە بۇ ئەسەرنىڭ توڭگۇز يىلى، يەنى ھىجرييە 884 - يىلى زۇلقەئە ئېينىڭ 17 - كۆنىدە (مىلادىيە 1480 - يىل 1 - ئايىنىڭ 30 - كۆنى) كۆچۈرۈلۈپ تمام بولغانلىقى، ئەسەرنى ئىستانبۇلدا قەغەزگە كۆچۈرۈش ئىشىنى بېجىرگەن خەتاتنىڭ ئىسىمنىڭ شەيخزادە

ئابدولرازاق باخشى ئىكەنلىكى مەلۇم بولىدۇ. خەتنات قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىلغان ھەرىرىز سۆزنىڭ ئاستىغا شۇ سۆزنىڭ ئەرەب يېزىقى بىلەن يېزىلىشىنىمۇ بەرگەن ھەمدە چۈشىنىش تەس دەپ قارىغان سۆزلەرنى پارس تىلىدىمۇ ئىپادىلىگەندى. نەجىپ ئاسىم بۇ يادىكارلىقنى ئۇيغۇر تىلى ۋە تۈرك تىلىدا مىلادىيە 1915 - 1916 - ۋە 1934 - 1934 - يىللەرى نەشر قىلدۇردى.

نەجىپ ئاسىم تەرىپىدىن ئېنىقلانغان بۇ نۇسخا تولۇقسىز بولۇپ، ئەسەر ئەسلىي 14 بابتىن تۈزۈلگەن دېيىلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ 11 باب ئىدى. «ئەتەبەتولەھقايىق» نىڭ باشقا نۇسخىلىرىنىڭ ئارقا - ئارقىدىن تېپىلىشى بىلەن كېيىن بۇ نۇسخا «B» نۇسخا دەپ ئاتالدى.

هازىر بۇ ئەسەرنىڭ بەش خىل قوليازما نۇسخىسى مەلۇم بولدى. بۇنىڭ ئىچىدە ئەڭ قەدىمكىسى مىلادىيە 1444 - يىلى زەينۇل ئابىدىن، سۇلتان بەخت، ھۆسەين قاتارلىقلار تەرىپىدىن سەممەرقەندە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا كۆچۈرۈلگەن «A» نۇسخا بولۇپ، ھازىر ئىستانبۇلدىكى ئايا سوفiya كۆتۈپخانىسىدا ساقلىنىۋاتىدۇ. ئىستانبۇلدا، ئەرەب يېزىقىدا كۆچۈرۈلگەن «C» نۇسخىسىنىڭ كۆچۈرۈلگەن ۋاقتى ۋە كۆچۈرگۈچىسى ئېنىق ئەمەس. بۇ نۇسخا ھازىر ئىستانبۇلدىكى توپكাপى سارىيى كۆتۈپخانىسىدا ساقلىنىۋاتىدۇ. ئەسەرنىڭ بىر قەددەر مۇكەممەل بولغان يۇقىرىدىكى ئۈچ خىل نۇسخىسىدىن باشقا، يەنە ئىككى پارچە تولۇقسىز نۇسخىسى بار بولۇپ، ئۇلار ئايىرم - ئايىرم ھالدا ئەنچەرە كۆتۈپخانىسى بىلەن بېرلىنىدىكى پروفېسیيە پەنلەر ئاكادېمېيىسى

قارمقدىكى تۈرك - ئۇيغۇر يادىكارلىقىرى بولۇمىدە ساقلانماقتا.

داستان ئۆزىنىڭ «B»، «C» نۇسخىلىرىدا ئېيتىلغان نامىغا ئاساسەن «ئەتەبەتۈلھەقايدىق» («ھەقىقەت سوۋەغىسى») دەپ ئاتىلىپ كەلگەندى. ھەممىدىن قەدىمكى ۋە بىر قەدەر تولۇق بولغان «A» نۇسخىسىنىڭ تېپىلىشى ھەممە بۇ نۇسخىدا داستان نامىنىڭ «ئەتەبەتۈلھەقايدىق» دەپ ئاتالغانلىقى، شۇنداقلا بۇ نام داستاننىڭ مەزمۇنىغا تېخىمۇ ئۇيغۇن كېلىدىغانلىقى ئۈچۈن، ھازىر ئۇ «ئەتەبەتۈلھەقايدىق» نامى بىلەن ئاتالماقتا.

«ئەتەبەتۈلھەقايدىق»نى ئۆگىنىش، تەتقىق قىلىش ۋە ئۇنىڭ دەسلەپكى نەشرىنى مەيدانغا چىقىرىش ئىشى دەسلەپ تۈرك ئالىمى نەجىپ ئاسىم تەرىپىدىن ئىشقا ئاشۇرۇلغان بولسا، ئارقىدىنلا بۇ تەتقىقاتقا ۋ. ۋ. رادلوف، ت. كۈۋەپۋىشكىي، ژ. دېنى، ئى. ئە. بېرتىلىس قاتارلىق شەرقشۇناس ئالىملار كىرىشىپ، زور ئەمگەك سىڭىدۇردى. «ئەتەبەتۈلھەقايدىق»نى بىر قەدەر كەڭ دائىرىدە چوڭقۇر ئۆگەنگەن ۋە تەتقىق قىلغان تۈركىيە ئالىمى ر. ئارات بولۇپ، ئۇ 1951 - يىلى مەزكۇر ئەسەرنىڭ ھازىر بار بولغان نۇسخىلىرى ئاساسىدا دەسلەپكى مۇكەممەل تېكىستىنى تۈرگۈزۈپ چىقتى.

داستاننىڭ تۈزۈلۈشى ۋە مەزمۇنى

دیداكتىك (پەند - نەسەنەت) تېمىسىدىكى «ئەتەبەتۈلھەقايدىق» داستانى 14 بابتنى تۈزۈلگەن بولۇپ،

ئۇنىڭدا تىپىاڭ ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان 11 چوڭ مەسىلە
چۈشەندۈرۈلگەن.

ئالدى بىلەن شۇنى كۆرسىتىپ ئوتۇش كېرەككى، ئەدib
ئەھمەد يۈكىنەكى مەزكۇر داستاننى مەيدانغا چىقارغان مەزگىلە
قاراخانىيلار سۇلالىسى ئاللىقاچان شەرقىي ۋە غەربىي
قىسىمدىن ئىبارەت ئىككى بۆلەككە بۆلۇنۇپ كەتكەن،
ئەسلىدىكى ھاكىمىيەت مەركىزى بولغان خاقانىيىدىكى
شەرقىي قىسىم قاراخانىيلار خانلىقى ئاجىزلىشىپ مۇنقىھىز
بولۇشقا يۈزلىنگەن، بولۇپمۇ مۇھەممەد ئىبنى يۈسۈپ
ھۆكۈمرانلىق قىلغان مەزگىلە (ملاadiye 1204 – 1211)
خانلىق تەۋەسىدىكى فېئودال ئاقسوڭەكلەر تەپرىقىچىلىك
قىلىپ ئىسيان كۆتۈرگەنلىكتىن، خانلىق نامدا بار، ئەمەلە
يوق بولۇپ قالغاندى^①.

غەربىي قىسىم قاراخانىيلار خانلىقىمۇ ئەھمەد ئىبنى
خىزىردىن كېيىن زور دەرجىدە زەئىپلىشىپ، راۋاللىقا
يۈزلىنگەن ھەمدە ملاadiye 12 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللەرىدىن
باشلاپ بەزىدە قىستانلارنىڭ، بەزىدە خارەزم خانلىقىنىڭ
بېقىندىسى بولۇپ قالغاندى. فېئودال تەپرىقىچىلىك،
بۆلۈنمچىلىك، ئۇرۇش ئاپەتلرى، فاششاقلقى، جاھالىت ۋە
قاتمۇقات زۇلۇم بۇ ئەما ئەدبىنى ئادالىت، ھەققانىيەت ۋە
خەلقىپەرۋەرلىك ئىدىيىلىرى بىلەن ئوتتۇرغا چىقىپ،
كىشىلەرنى ئادالەتكە، ھەققانىيەتكە، ئىنساپقا، ئىنسانى
ئەخلاق - پەزىلەتلەرنى تۇرغۇزۇشقا چاقىرىش نىيتىگە ئېلىپ

^① «ئۇيغۇزلارنىڭ قىسىچە تارىخى»، ئۇيغۇرچە، 178 - بىت.

كەلگەندى.

ئەدەب ئەھمەد يۈكىنەكى ئۆز ئەسلىرىدە ئەپىنىيەتلىقلىرىنى دەققىدە ئەنئەنگە ئايلانغا ئۇسۇل بويىچە، ئالدى بىلەن ئالالغا
ھەمدۇسانا (1 - باب، 1 - 10 - بېيتلار)، ئارقىدىن
پەيغەمبەر — مۇھەممەد روسۇلىلاغا (2 - باب، 11 - 15 -
بېيتلار) ۋە 4 ساھىبىگە (3 - باب، 16 - 20 - بېيتلار) ئۆز
ئۆز ئەسلىرىنى تەقدىم قىلماقچى بولغان بويۇك ئەمەر
مۇھەممەد داد ئىسىپەھسالار بەگكە مەدھىيە ئوقۇيدۇ.

مۇئەللېپ 5 - باب — «كتابنىڭ يېزىلىشى ھەققىدە»
(35 - 40 - بېيتلار) دە ئۆز كىتابىنى داد ئىسىپەھسالار بەگ
ئۈچۈن، ئۇنىڭ نامىنىڭ دۇنيادا قېلىشى ئۈچۈن، كىتابىنى
كۆرگەن ۋە ئاڭلىغان كىشى شاهنى دۈئا بىلەن ياد ئېتىشى،
ئۇنىڭ خاتىرسىنىڭ مىسىلىسىز يۈكىسەك بولۇشى ئۈچۈن
يازدىم دەپ، كىتابىنى يېزىشتىكى مەقسىتىنى شاھ نامى،
شاھ - شۆھرتى بىلەن باغلاب، ئۆز ساداقىتى، ھۆرمىتىنى
يەنە بىر قېتىم ئىپادىلىگەندىن كېيىن،

39. «بەزەدىم كىتابىنى نەۋادر سۆزۈن،
باقيغلى ئوقۇغلى ئاسىغ ئالسۇ دەپ.»

[بۇ كىتابىنى ئەڭ ئېسىلى سۆزلەر بىلەن بېزىدىم،
(ئۇنى) كۆرگەن، ئوقۇغانلار بەھرە ئالسۇن دەپ.]

دېگەن مىسرالرى ئارقىلىق بۇ ئەسەرنى كىشىلەرنى
بەھرىلىكىندۇرۇش، تەرىپىيلەش مەقسىتىدە يازغانلىقىنىمۇ

ئېيتىپ ئۆتىدۇ. ئاپتۇرنىڭ كىتابنى يېزىشتىكى ئاساسىي
مهقسىتىمۇ مۇشۇ قۇرلاردا نامايان بولىدۇ.

غەزەل شەكىلدە يېزىلغان يۇقىرىقى 5 بابتىن كېين،
ئاپتۇر 6 - بابتىن باشلاپ تۆتۈك شېئىرىي شەكىل بىلەن
داستانىدا چۈشەندۈرمەكچى بولغان ئۇن بىر چوڭ مەسىلىگە
ئۆتىدۇ. بۇ مەسىلىلەر: بىلەمنىڭ پايىدىسى ۋە
بىلەمسىزلىكىنىڭ زىيىنى (6 - باب، 41 - كۈپلېتتىن 52 -
كۈپلېتىقىچە): تىلىنى تىزگىنلەش (7 - باب، 53 - كۈپلېتتىن
64 - كۈپلېتىقىچە): دۇنيانى توغرا تونۇش (8 - باب، 65 -
كۈپلېتتىن 76 - كۈپلېتىقىچە): مەردىلەك ۋە بېخىللەق (9 -
باب، 77 - كۈپلېتتىن 86 - كۈپلېتىقىچە): كەمتەرلىك ۋە
تەكەببۈرلۈق (10 - باب، 87 - كۈپلېتتىن 99 - كۈپلېتىقىچە):
كەڭ قورساقلۇق، سەۋرچانلىق (12 - باب، 100 - كۈپلېتتىن
115 - كۈپلېتىقىچە) تىن ئىبارەتتۇر.

13 - بابتا (116 - كۈپلېتتىن 136 - كۈپلېتىقىچە)
ئاپتۇر زاماننىڭ بۇزۇلغانلىقىدىن زارلاپ، ئۆز ئىچ پۇشۇقىنى
بايان قىلىدۇ 14 - بابتا (137 - كۈپلېتتىن 141 -
كۈپلېتىقىچە) كىتابنىڭ قىممىتى، ئۇنىڭ قەدرىگە يېتىش
ھەققىدە سۆز قىلىپ، ئۆز ئۆزرسىنى ئوتتۇرغا قويۇپ،
ئەسirىنى تاماملايدۇ.

كتاب ئاخىرىغا كۆچۈرگۈچى ياكى كۆچۈرگۈزگەن ئەمەرلىر
تەرىپىدىن ئىلاۋە تەرىقىسىدە قوشۇپ قويۇلغان ئىككى پارچە
تۆتۈك، بىر پارچە مەسىنەۋى (10 كۈپلېت)نى قوشۇپ
ھېسابلىغاندا، پۇتۇن داستان جەمئىي 351 كۈپلېت
شېئىرىدىن تەشكىل تاپقان.

ئاپتۇر ئۆزى تەشەببۈس قىلماقچى بولغان ئاساسىي

مهقىستكە كۆچكىننەدە، ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي - ئەخلاقىي
 مەسىلىلەر، كىشىلىك تۇرمۇش توغرىسىدىكى پەلسەپسۇز
 قاراش، نۇقتىئىنەزەرلىرىنى يۇقىرى بەدىئىي ماھارەت بىتلەن
 بىر - بىرلەپ بايان قىلىدۇ.

ئەدب ئەھمەد يۈكىنەكى ئىنساننىڭ سىياسىي -
 ئىجتىمائىي ھاياتىدا ئىلىم - مەربىپەتنىڭ نەقەدەر زۇرۇر
 ئىكەنلىكىنى تولۇق تونۇپ يەتكەن ۋە ئۇنى ئۆز ئەسەرىنىڭ
 ئەڭ ئالدىنلىقى ۋە ئەڭ مۇھىم تېمىسى ئورنىغا قويغان. ئۇ
 ئاساسىي مەقىستكە كۆچكەن 6 - بابنىڭ بېشىدىلا:

41. «بىلىكدىن ئۇرۇرمەن سۆزۈمگە! ئۇلا
 بىلىكلىكە يا دوست ئۇرۇڭنى ئۇلا
 بىلىك بىرلە بۇلنۇر سەئادەت يولى
 بىلىك بىل سەئادەت يولىنى بۇلا»

[سۆزۈمگە بىلىمدىن ئاساس سالىمن،
 ئەي دوستۇم، بىلىمگە ئۇرۇڭنى باغلا.
 سەئادەت يولى بىلىم بىلەن ئېچىلىدۇ،
 بىلىم ئال، سەئادەت يولىنى ئاج.]

دەپ، ئىنساننىڭ بەخت - سائادەت يولى پەقەت بىلىم
 ئارقىلىقلار ئېچىلىدىغانلىقىنى جاكارالايدۇ. ئۇ ئارقىدىنلا،
 بىلىم ئادەمنىڭ زىننەتى ۋە قەدیر - قىممىتىدۇر، ئادەم
 پەقەت بىلىم بىلەنلا ئادەم بولۇپ تونۇلىدۇ ۋە نامى مەڭگۈ
 ئۆلەمەيدۇ، بىلىمسىزلىك ۋە نادانلىق كىشىنى يەرگە
 چۆكۈرىدۇ، بىلىم ۋە بىلىملىكىنىڭ قەدیر - قىممىتىنى

بىلىملىك بىلىدۇ، نادانلىق ئىنسان ئۈچۈن يۇيىپ
 تازىلىغلى بولمايدىغان كىردىر، بىلىملىكلەر كېرىگەلىك
 سۆزنى قىلىدۇ، بىلىمسىزلەر بىلمەستىن سۆزلەپ ئۆز تلى
 بىلەن ئۆز بېشىنى يەيدۇ، بىلىملىكىنى ھەممە كىشى
 ياقتۇرىدۇ، ئۇنى پۇتۇن جاھان ماختايىدۇ، بىلىم مۇلۇكسىزگە
 تۈگىمەس مۇلۇك، نەسەبىززىگە ئۈزۈلمەس نەسەبتۇر دېگەنگە
 ئوخشاش بىرقاتار پىكىر دۇرداڭلىرىنى ئوتتۇرىغا قوبىدۇ.
 مەسىلەن:

42. «بەھالىغ دىنار ئول بىلىك كىشى
 بۇ جاھال بىلىمسىز باھاسىز بىشى»

[بىلىملىك كىشى قىممەتلەك دىناردىر،
 بىلىمسىز نادانلار قىممەتسىز يارماقتۇر.]

43. «سوڭەكە يىلىك تەگ ئەرەنكە بىلىك
 ئەرەن كۆركى ئەقىل ئول سوڭەكنىڭ يىلىك»

[ئادەمە بىلىم بولۇشى سوڭەكتە يىلىك بولغانغا ئوخشайдۇ،
 ئادەمنىڭ زىننىتى ئەقىل بولسا، سوڭەكنىڭ يىلىكتۇر.]

44. «.....
 بىلىكلىك ئەر ئۆلدى ئاتى ئۆلەمدى
 بىلىمسىز تىرىگ ئەركەن ئاتى ئۆلۈك»

[بىلىملىكلەر ئۆلسىمۇ، نامى تىرىك بولىدۇ،
بىلىمسىزلەر تىرىك بولسىمۇ، نامى ئۆلۈك بولىدۇ.]

..... 48.

نە تۈرلۈگ ئارىغىسىز ئەرىرى يۇماقىن
جاھىل يۇپ ئارىماز ئارىغىسىز ئەرۇر»

[ھەرقانداق كىرنى يۇيۇپ تازىلىغىلى بولىدۇ،
نادانلىق يۇيۇپ تازىلىغىلى بولمايدىغان كىردۇر.]

..... 52.

تاۋاھىرسىزقا بىلگى تۆكەنەمەز تاۋاھىر
نەسەبىسىزقا بىلگى يېرىلمەز نەسەب.».

[مۇلۇكسىزگە بىلىم تۆكىمەس مۇلۇك،
نەسەبىسىزگە بىلىم ئۆزۈلمەس نەسەب.]

بىلىم، بىلىملىك بولۇش بىلەن بىلىمسىزلىك، مەرىپەت
بىلەن جاھالەت (نادانلىق) بۇ بابىتىكى بىر - بىرىگە
قارىمۇقاۋاشى بولغان ئىككى تەرەپ بولۇپ، ئاپتۇر مۇھەببەت -
نەپىرىتى روشنەن ھالدا بىلىم، بىلىملىك بولۇشنى، مەرىپەتنى
ئۇلۇغلاپ، بىلىمسىزلىك ۋە جاھالەت (نادانلىق)نى سۆكىدۇ.

ئاپتۇر تىل ئۆستىدە توختالغىنىدا، پىكىرىنىڭ مەركىزىنى
تىلىنى تىزگىنلەش مەسىلىسىگە قارىتىدۇ، ئۇ تىلىنى
تىزگىنلەشنى ئىنتايىن ئوبرازلىق قىلىپ «تىلىنى قاماقتا

تۇتۇش» دەيدۇ ھەمەدە ئەگەر تىل قاماقتىن چىقىپ كەتسە، چىشىڭنى چاقىدو، دەپ ئاگاھالاندۇرىدۇ. ئۇ ئوبلاپ سۆزلىش، ئاز سۆزلىش، قالايمقان سۆزلىمەسىلىك، ئاغزى بوشلۇق، تەنتەكلىك قىلماسلىق، كىشىلەرنى تىل بىلەن ئازابلىماسلىق ھەققىدە بىرمۇنچە قىممەتلىك پىكىرلەرنى ئوتتۇرۇغا قويغاندىن كېيىن:

57. «نەكىم كەلسە ئەركە تىلىندىن كەلۈر
تىلىندىن كىم ئەدگۈ كىم ئىسىز بولۇر
ئەشتى بۇت بۇ سۆزگە قامۇغ تاخدا تەن
تۇرۇپ تىلگە يۈكۈنۈپ تەزەررۇ قىلۇر»

[كىشىگە ھەر ئىش كەلسە، تىلدىن كېلىدۇ،
كىمنىڭ ياخشى، كىمنىڭ ئەسکىلىكى تىلدىن مەلۇم
بوليىدۇ.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغىن ۋە ئۇنىڭغا ئىشەنگىنىكى، تەن ھەر
تاخدا تۇرۇپ تىلغا يۈكۈنۈپ يالۋۇرىدۇ].
دېبىش ئارقىلىق، تىلىنى تىزگىنلەش ئادەم ھاياتنىڭ
كاپالىتى ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇرىدۇ.
ئۇ يەندە:

58. «ئىكى نەڭ بىرىكسە بىر ئەرددە قالى
بۈكەندى ئول ئەركە مۇرۇۋۇھەت يولى
بىر ئول ياخشار ئەرسە كېرەكسىز سۆزۈگ
ئىكىنچ يالغان ئەرسە ئول ئەرنىڭ تىلى

59. تىلى يالغان ئەردىن ييراق تۇر بىزە

كەچۈرسە مە ئۆمۈلۈك كۆنلىك ئۆزە
ئاغىز تىل بىزەكى كۆنى سۆز تۇرۇر
كۆنى سۆزلە سۆزنى تىلىڭنى بىزە»

[ئەگەر بىر كىشىدە (مۇنۇ) ئىككى نەرسە بىرىكسە،
ئۇ كىشىگە ئادەمگەرچىلىك يولى ئېتىلىدۇ:
(ئۇنىڭ) بىرى قۇرۇق گەپنى كۆپ قىلىش بولسا،
ئىككىنچىسى يالغان سۆزلەشتۈر.

يالغانچىدىن ييراق تۇرغىن ۋە تەزگىن،
ئۆمۈلۈنى راستچىللەق بىلەن ئۆتكۈزگىن.
راست گەپ ئېغىز ۋە تىلىڭنىڭ بېزىكىدۇر،
راست گەپ قىلىپ تىلىڭنى بېزە.]

دەپ يېزىپ، كىشىلەرنى راستچىل بولۇشقا چاقىرىدۇ،
مەممەدانلىق، يالغانچىلىق، كازراپلىقنىڭ ئىنسان بالىسى
ئۈچۈن زەرەرلىك ۋە خەۋېپلىك ئىكەنلىكىنى ئېيتىدۇ.
شۇنداقلا، ئۇ سىر ساقلاشنىڭمۇ ئىنسان ئۈچۈن مۇھىم
ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ.

«ئەتەتۆلەھەقاييق» داستاننىڭ 7 - بابىدا ئەينى دەۋىرە
ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە ئىراندا زور تەسىرگە ئىگە بولغان تەسەۋۋۇپ
ئېقىمىنىڭ ئەدەبىياتىكى ئىپادىسى روشنەن گەۋدىلىنىدۇ.
ئەدب زامانىسىدا تونۇلغان تەسەۋۋۇپ ئۇستاز (شەيخ) لىرىدىن
بىرى بولغىنى ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئۆز مەيدانى ۋە دۇنيا قارشىنى
داستاندا ئىپادىلىشى تەبىئىي ۋە مۇقۇررە ئىدى.

ئۇ بۇ بابنى ئەينى دەۋر تەسەۋۋۇپ ئەدەبىياتىدا ئەڭ مۇتىئەر تېما ھېسابلانغان دۇنيانىڭ پانىلىقى ھەققىدىكى ماۋزۇغا بېغىشلايدۇ ھەمەدە سۆزىنى دۇنيانى كارۋان سارايغا ئوخشتىش بىلەن باشلايدۇ. بۇ دۇنيا پەقەت بىر ئۆتكۈنچى دۇنيا، ئۇنىڭ مال - دۇنياسىمۇ ئوخشاشلا بىر ئۆتكۈنچىدۇر، ئىنسان بۇ دۇنيا مەئىشەتلەرىدىن ئۆزىنى تارتىشى، مال - دۇنياغا بېرىلمەسلىكى، ئېگىنى پۇتون، قورساقى توق بولسىلا، شۇنىڭغا قانائەت قىلىشى كېرەك، دەيدۇ ئۇ ۋە شۇنىڭغا ئۇلاب:

69. «بەقاسىز ئەررۇر بۇ ئازۇن لەززەتى
كەچەر يىل كەچەر تەگ مەزە مۇددەتى
يىگىت قوجا بولۇر يائى ئەسڪىررۇر
قۇزى ئەرسە قاملىق قاچار قۇۋۇتەتى

70. بۇكۇن بار يارىن يوق بۇ دۇنيا نەڭى
مەنىڭ دەمىشىڭ نەڭ ئادىنلار ئوڭى
قامۇغ تولغان ئىرلۇر تۈكەل ئەكسىيۇر
قامۇغ ئاباداننىڭ خەراب ئول سوڭى

71. نەچە يەر بار ئەردى سىغىشماز ئەرى
ئەرى باردى قالدى قۇرۇغ تەڭ يەرى
نەچە ئالىم ئەردى نەچە فەيلەسۇف
قانى بۇ كۇن ئۇلار مىڭىنەدە بىرى

72. ئازۇن كۈلچىرەر باز ئالىن قايس چاتار

بىر ئەلگىن تۇتۇپ شەهد بىرىن زەھر قاتار
ئەسەل تاترۇپ ئىلكىن تاماق تاتىتىپ
كىدىنەك قەدەھقا سۇنۇپ زەھر قاتار»

[بۇ دۇنيانىڭ لەزىتى باقىي ئەمەس،
مەزze مۇددىتى خۇددى ئۆتكۈنچى شامال.
يىگىت قېرىيدۇ، يېڭى كونرايدۇ،
قاۋۇللار كۈچىدىن قېلىپ ئاجىزلىشىدۇ.
بۇ دۇنيانىڭ نەرسىلىرى بۈگۈن بار، ئەتە يوق،
مېنىڭ دېگەن نەرسەڭ باشقىلارنىڭ قىسمىتى.
ھەممە كۆپ (نەرسە) ئازىيىدۇ، تەل (نەرسە) كېمىيىدۇ،
بارلىق ئاۋاتلىقنىڭ ئاخىرى خارابلىق بولىدۇ.
(ئادەمللىرى) سەخىشمايدىغان بىرمۇنچە يەرلەر بار ئىدى،
(هازىر) ئادەمللىرى كېتىپ، يېرى بوش دېگۈدەك قالدى.
قاڭىلىغان ئالىم ۋە پەيلاسپۇلار بار ئىدى،
قېنى بۈگۈن ئۇلارنىڭ مىڭىدىن بىرى؟
دۇنيا كۈلۈمىسىرەيدۇ ھەم قاپىقىنى تورىدۇ،
بىر قولىدا ھەسەل تۇتۇپ، بىر قولىدا زەھر ساقلار.
ئاۋۇال ھەسەل بېرىپ، ئاغزىڭىنى تاتلىق قىلىپ قويۇپ،
كېيىن زەھر قېتىلغان قەدەھنى سۇنار.]

بۇ بابىتىكى بايانلار بارلىق تەسەۋۋۇپ ۋە كىللەرنىڭ
ئەسەرلىرىدىن ئىپادىلەنگىنگە ئوخشاش زىددىيەتلەك تەرەپلەر
بىلەن تولغان. ئۇنىڭدا بەزى ئىلغار پەلسەپىۋى، ئەخلاقىي
چۈشەنچىلەر (مەسىلەن: خەسىسىلىكتىن ئۆزىنى تارتىش،

مۇلۇكپەرسلىك قىلماسلق، بۇ دۇنيادا ياشاش ۋە ئۇنىڭغا ياخشىلىق ئۇرۇقىنى تېرىش، ئىگىلىگەن بايلىق — باشقىلارنىڭ قىسىمىتى، بايلىق ۋە كەمبەغەللەك نىسبىي بولىدۇ، دېگەنگە ئوخشاش) قوشۇپ بېرىلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭدا تۈپ ئاساسىدىن ئىلگىرى سۈرۈلگىنى ئىسلام تېئولوگىيىسىنىڭ سۈبىيكتىپ پانتىئىزملق نۇقتىئىنەزىرىدىن ئىبارەت. ئۇ ئاخرقى ھېسابتا ھەممىنى تەڭرىگە باغلاب، تەقدىرگە تەن بېرىشنى، بېشىغا كېلىدىغاننى كۆتۈشنى تەشەببۈس قىلىدۇ، «بۇ دۇنيا قاچان ئۇمىد ئورنى بولغان» دەيداد.

ئەدib ئەھمەد يۈكىنەكى داستاننىڭ 9 -، 10 -، 11 - ۋە 12 - بابىرىدا گۈزەل كىشىلىك ئەخلاق - پەزىلەت بىلەن، ئۇنىڭغا يات بولغان پەس خۇلق - مىجەزلىرنى ئۆزئارا سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق، كەمەر، كىچىك پېئىل، خۇي - پەيلى گۈزەل بولۇشنى: كىشىلەرگە شەپقەتلىك، مېھرىبان ۋە ۋاپادار بولۇشنى: كۆيۈمچانلىق، كەڭ قورساقلق، مۇلايمىلىق، تەمكىنلىك ۋە سەۋىرچانلىقنى: پايدىسىز سۆز - چۆچەك ۋە جىبدەلدىن ساقلىنىشنى: كىشىلەرگە ياخشىلىق قىلىش، سىلىق مۇئامىلە بولۇش، دوستلىققا ئىنىتىلىش ۋە دوستلىقنى قەدىرلەشنى: ياخشى قىلىق، خۇي - پەيللىك بولۇپ يامانغا يولىماسلقىنى تەشەببۈس قىلىپ، مۇشۇنداق بولۇش ۋە مۇشۇنداق قىلىشنى ئىنساننىڭ گۈزەل ئەخلاقى، ھەقىقىي ئىنسانىي پەزىلەت بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ. ئاپتۇر يۇقىرۇقىدەك ياخشى خىسلەت، ئەخلاق - پەزىلەتلەرنى مەدھىيىلەش بىلەن بىر قاتاردا بېخىللەق،

تەكەببۇرلۇق، مەنمەنچىلىك، يۇقىرى - تۆۋەنلىك، ئۇلۇغلىق
تالىشىش، ئاج كۆزلۈك، تەمەگەرلىك، يامان خۇي پېلى
كىشىلەرگە يامانلىق، زۇلۇم - سىتمە قىلىش قاتارلىق
ئىنسانى ئەخلاققا يات ئىللەتلەرنى قاتىق سۆكىدۇ
كىشىلەرنى بۇ خىل ئىللەت، رەزىللىكلىرىدىن ئۆزىنى تارتىشقا
چاقىرىدۇ.

ئاپتۇرنىڭ مەردىلىك بىلەن بېخىللېقنى، كەمەرلىك
بىلەن تەكەببۇرلۇقنى، كەڭ قورساقلق بىلەن ئىچى
تارلىقنى، قانائەتچانلىق بىلەن ئاج كۆزلۈكىنى، راستچىللېق
بىلەن يالغانچىلىقنى ئۆزئارا سېلىشتۈرما قىلىپ، ئۇلاننىڭ
پايدىلىق ۋە زىيانلىق، ياخشى ۋە يامان، خاتا ۋە توغرا
تەرىپىلەشنى مەقسەت قىلىپ يازغان بۇ بابلىرىدا
داستاننىڭ دىداكتىكىلىق خاراكتېرى ھەمدە ئىجتىمائىي -
سياسىي، تەربىيىتى مەقسەتلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان
پەلسەپىۋى ئەھمىيىتى روشن نامايان بولىدۇ.

شائىر ئىلگىرى سۈرگەن پىكىرلەردىن ئۇ ياشىغان دەۋىرددە
ھاكىم تەبىقىدىكىلەر (سىنىپلار) بىلەن مەھكۇم
تەبىقىدىكىلەر (سىنىپلار) ئوتتۇرسىدىكى پەرقىلەر، سىنىپى
زۇلۇم، زىددىيەتلەرنىڭ كەسکىنلەشكەنلىكىنى ھېس قىلىش
مۇمكىن. شائىر ھاكىم (يۇقىرى) تەبىقىدىكىلەرنى ئادالەتكە،
توغرىلىققا، كىشىلەرگە زۇلۇم قىلماسلىققا، ئەكسىچە،
كىشىلەرگە ماددىي ياردەم بېرىش، خەير - ساخاۋەتلەك
بولۇشقا چاقىرىدۇ.

بۇ بابلاردا ئىلگىرى سۈرۈلگەن پىكىرلەرنىڭ مەلۇم ئىلغار،

تەرەققىيپەرۋەرلىك مەزمۇنىغا ۋە تەرىبىيىۋى ئەھمىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ ئۆتۈش بىلەن بىرگە، يەنە ئۇنىڭدا ئاپتۇرنىڭ سۈبىيكتىپ پانتېئىزم، تەقدىرچىلىك، مۇرەسسىچىلىككە ئوخشاش ئىدىيىۋى خاھىشلىرىنىڭمۇ ئوخشاشمىغان دەرجىدە ئىپادىلىنىپ كەلگەنلىكىنى ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەك.

مەسىلەن:

«بۇ بايلىق چىغايىلىق ئىدى قىسمەتى»
[بايلىق ۋە گادايلىق ئاللانىڭ قىسىمىتىدۇر.]
(96 - كۈپلېت)

«تار ئەرسە كىڭ ئەرسە بىتىلدى رۈزۈڭ»
[تار بولسۇن، كەڭ بولسۇن، رىزقىڭ شۇنداق پۇتۇلگەن.]
(99 - كۈپلېت)

«ئاتا بىر، ئانا بىر ئۇيالار بۇ خەلق،
تەفاؤلتەرى يوق ئۆتە ئىر تەسە»
[ئىنسانلار بىر ئاتا بىر ئاندىن بولغان قېرىنداش،
ئوبىدان سۈرۈشتۈرۈلسە، (ئۇلار ئارىسىدا) ھېچ پەرق يوق.]
(93 - كۈپلېت)

«جىفا قىلدى چىڭقا يانۇت قىل ۋەفا
ئارىماز نەچە يۇسا قان بىرلە قان»
[ساشا جاپا قىلغۇچىغا جاۋابىن ۋاپا قىلغىن،
(چۈنكى قاننى قان بىلەن قانچە يۇسىمۇ تازىلانايدۇ.)
(102 - كۈپلېت)

«ساشا تەگسە ئەمگەك كىشىدىن كۆتۈر»
[ئىگەر ساشا (باشقىلاردىن) جاپا كەلسە، ئۇنى كۆتۈرگەن.]

(103) - كۈپىلتى

108. «بەلا كەلسە سەبر ئەت، فەرەھقا كۈدۈپ
كۈدۈپ تۇر فەرەھقا بەلا رەنچ يۈدۈپ
ئۆچىر مېھنەت ئوتى كەچەر نەۋىبەتى
قالۇر سەبر ئىدىسى سەۋابىن يۈدۈپ»
[بالا كەلسە، شادلىقنى كۈتۈپ سەۋۇر قىل،
بالا ۋە زەخەمەت يوقلىسپ شادلىقنىڭ كېلىشىنى كوت.
جاپانىڭ نۆۋەتى كېتىپ، ئوتى ئۆچىدۇ،
سەۋۇر ئىگىسى ساۋابىن يۈدۈپ قالىدۇ.]

خۇددى يۈسۈپ خاس ھاجىپقا ئوخشاش ئىد dib ئەممەد
يۈكىنە كىمۇ زاماننىڭ بۇزۇقلۇقى ھەققىدە مەحسۇس بىر باب
ئاجرىتىپ توختىلىدۇ. ئۇ ئۆزى ياشاؤاتقان جەمئىيەتنىڭ
قاراڭخۇ تەرەپلىرى، ئۇنىڭدىكى ناھەقچىلىق، يولسىزلىق،
ئەخلاقىزلىق ۋە چىرىكلىكلىرىنى قاتتىق غەزەپ - نەپرەت
بىلەن پاش قىلىدۇ ۋە ئەيىبلەيدۇ.
شائىر:

117. «بۇ كۈن بۇ ئازۇندا كىشىلىك ئىسىز
قانى قانچە بەردى كىشىلىك ئىسىز
ۋەفا كۆللى سۇغلىپ قۇرۇپ يۈللارى
جەفا تولدى تاشتى تەڭىزدىن ئەدىز»

[بۇگۈن بۇ دۇنيادا ئىنسانلىق ناچاردۇر،
ئىسىت، ئىنسانلىق قېنى، نەگە كەتتى.

ۋاپا كۆلى سوغۇلدى، بۇلاقلىرى قۇرۇپ كەتتى،
جاپا تولۇپ تاشتى، دېڭىزدىن ئاشتى.]

ئۇ ئارقىدىنلا مۇنۇلارنى ئېيتىدۇ:

«ئەهد - ئامانەت، ياخشىلىق قېنى؟ ياخشىلىق كېتىپ، يامانلىق كەلدى. زامان ئۆچمەنلىك ۋە جەبىر - جاپا بىلەن تولۇپ، ساۋابلىق بىر ئىشىمۇ قالىمىدى. ئىبادەت ساختىلىققا ئايالندى، ئالىملار ئۆز ئىشىنى، زاهىتلار تەقۋادارلىقنى تاشلىدى. ئىككى يۈزلىمچىلەر ئېتىبارلىق بولۇۋاتىدۇ، يوللۇقلارغا يول يوق، يۈلسىزلارغا يول كەڭرى بولۇۋاتىدۇ، ئەخلاقسىزلارنىڭ دەۋرى كەلدى، ئۇيات يىتتى، ھالال يېگۈچىلەر توڭىدى، خەلق مال - دۇنيانىڭ قولى بولدى. دۇنيا ھونەرۋەنلەر ئۆچۈن ۋاپاسىز بولدى، پەسلىرنى كۆتۈرۈپ، ئەزىزلىرنى يەرگە ئۇردى..» (118 - كۈپلېتىن 132 كۈپلېتقىچە)

بۇ تەنقىد ئەيبلەشلەرنىڭ مەركىزىدە ھۆكۈمرانلىق ۋە ئۇلار ۋە كىللەكىدىكى تەبىقە (سىنپ) لار تۇرۇۋاتقانلىقىنى بىلەپلىش قىيىن ئەمەس. شائىرنىڭ ئۆتكۈر قىلىپ: «ئۆزۈڭ بۇزۇق، شۇڭا جاھانمۇ بۇزۇلدى» (119 - كۈپلېت)، «ياخشى ئادەملەر تۇرىدىغان يەر قېنى؟ خەلق بىلەن كارىڭ يوق، زامانىڭنى ئەيبلەيسەن، زامانىڭنى ئەيبلىمەي، كىشىلىرىڭنى ئەيبلە» (122 - كۈپلېت)، «كىم ئىككى يۈزلىمچى بولسا، شۇ ئېتىبارلىق بولىدۇ، كىم يۈلسىز بولسا، ئۇنىڭغا يول كەڭدۈر» (123 - كۈپلېت)، «ئەي ئەخلاقسىز، بۇ سېنىڭ دەۋرىڭ، سېنى قەيمىرددە ۋە قانداق تىل بىلەن كىم

توسىدۇ؟» (124 - كۈپلېت) دېگەن بىرقاتار بايانلىرى بۇنى
كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

شائىرنىڭ ھۇنەرەنلەر ھەقىدىكى ئىككى كۈپلېت
شېئىرى (131 - 132 - كۈپلېتلار) ئېتىبارغا ئالاھىدە
سازاۋەرددۇر. ئۇ بۇ كۈپلېتلاردا ئەمگە كچىلەر تەرەپتە تۇرۇپ
پادشاھقا: «بۇ ھۇنەرەنلەر بۇ دۇنيا ئالدىدا نېمە گۇناھ
ئۆتكۈزدى؟» دېگەن ئۆتكۈر سوئالىنى قويىدۇ.

ئەممەد يۈكىنەكى ئۆزى ياشاپ تۇرغان جەمئىيەتنىڭ
قاراڭغۇ، يىرگىنچىلىك تەرەپلىرى، ناچار ئىللەتلەرنى غەزەپ
بىلەن سۆككەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭغا قارشى بىرەر
جەڭگۈۋار پىكىرنى ئوتتۇرۇغا قويالىمىغان، بەلكى ئاخىرىدا ئۇ
يەنلا ھەممىنى «تەقدىر» دىن كۆرۈش، «تەقدىرگە تەن
بېرىش» كېرەك دەيدىغان ئىسلام تېئولوگىيىسىنىڭ
پانتېئىزملەق نۇقتىئىنەزىرىدە توختاپ قالغان.

ئەدب ئەممەد يۈكىنەكىنىڭ «ئەتبەتۇلھەقايىق» داستانى
يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگىنىدەك بىرقاتار ئىدىپالىستىك
نۇقتىئىنەزەر ۋە فېئوداللىق ئەدەپ - يۈسۈنغا ئائىت پاسسىپ
چۈشەنچىلەردىن خالىي بولمىسىمۇ، لېكىن بۇ ھال
داستاننىڭ ئىلغار ئەھمىيىتى ۋە بەدىئىي قىممىتىنى يوققا
چىقارمايدۇ. شائىرنىڭ فېئوداللىق تۈزۈم چىرىكلىشىپ،
جاھالىت، زۆلۈم چېكىگە يەتكەن، خەلقنىڭ ئەركىنلىك ۋە
باشقى ئىنسانىي هوقوللىرى دەپسەندە قىلىنىپ، كىشىلىك
ئەخلاق يوقالغان بىر مەزگىلدە روشنەن ھالدا خەلق مەيداندا
تۇرۇپ بۇنداق بىر ئەسەرنى يېزىپ ھۆكۈمدارغا سۇنوشى زور
جاسارەت ۋە تېپىلغۇسىز قىممەتلىك پەزىلەت ئىدى. بىز

مارکسزمىنىڭ كلاسىكىلارغا ۋە ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىگە مۇئامىلە قىلىش ھەقىدىكى تەلىماتلىرىنى يېتەكچى قىلىپ، ئەسەرنىڭ مېغىزى بىلەن شاكىلىنى ئېنىق ئايىرپ، ئۇنىڭغا توغرا مۇئامىلە قىلىشىمىز ۋە تەنقىدىي يوسوْندا ۋارسىلىق قىلىشىمىز كېرەك.

«ئەتبەتۈلەقايدىق» داستانىدا «قۇتادغۇبىلىك» ئەنئەنلىرى

«ئەتبەتۈلەقايدىق» داستانىنى ئوقۇغان ۋاقتىمىزدا بىز باشتىلا شۇنداق بىر تەسپراتقا ئىگە بولىمىزكى، مەيلى ئورخۇن يادىماللىرىدىن تۈرپان تېكىستىلىرىگىچە بولسۇن، مەيلى «قۇتادغۇبىلىك» تىن تارتىپ «ئەتبەتۈلەقايدىق» قىچە بولغان يادىكارلىقلاردا بولسۇن، ئۇلارنىڭ ھەممىسىدە شۇنداق بىر ئەنئەنە ئىزچىل داۋاملىشىپ كەلگەن، ئۇ بولسىمۇ: بىلىمنىڭ ئىنسان ئىقىل - پاراستى، ئىنسانىيەت دۇنياسىدىكى، جەمئىيەتنى تۈزەش، ئۆزگەرتىشتىكى بويۇك رولى ۋە ھاياتىي كۈچىنى ئولۇغلاش، بىلىم ئىگىلىرىنى ھۆرمەتلەشتىن ئىبارەت مەددەنئىيەت ئەنئەنلىسىدۇر.

«قۇتادغۇبىلىك» داستانىدا يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلىمنى ئۆزى يەتمەكچى بولغان غايىۋى دۆلەتنىڭ تۈۋۈكى ئورنىغا قويۇپ، بىلىمنىڭ ئىنسان ھاياتى ئۇچۇن نەقەدەر زۇرۇر ۋە قىمەتلەتكى ئىكەنلىكىنى زور شىجائەت بىلەن ئىسپاتلاب چىققان بولسا، ئەدib ئەھمەد يۈكىنەكى «ئەتبەتۈلەقايدىق» داستانىدا جەمئىيەتنى ئىلىم - مەرىپەت ۋە ئىنسانى ئەخلاق -

پەزىلەت يولى بىلەن تۈزەشنى تەشەببۈس قىلىپ
خارابلىشىپ يولدىن چىققان رىئال جەمئىيەتنى قۇتقۇرۇشى،
خەلقنى بەختكە ئېرىشتۈرۈشنىڭ ھەققىت دەرۋازىنى
کۆرسىتىپ بەرمىكچى بولغان.

خۇددى يۈسۈپ خاس ھاجىپقا ئوخشاش ئەھمەد يۈكىنەكىمۇ
بىلىمگە بېغىشلانغان مەخسۇس بابىدىن كېيىنلا تىل
ھەققىدە مەخسۇس بىر باب ئاچىدۇ. يۈسۈپ خاس ھاجىپ
«قۇتاگىنلۇك» داستانىدا: «تىل ئەقىل ھەم بىلىمنىڭ
تەرجىمانى، تىل كىشىنى قەدرلىك قىلىپ بەختكە
ئېرىشتۈرىدۇ ياكى خار قىلىپ ھاياتىدىن ئايىرىيدۇ» (162 -
163 - بېيتلار دەپ كۆرسەتسە، ئەھمەد يۈكىنەكى
«ئەتەبەتۈلەقايىق» داستانىدا مۇھەممەد پەيغەمبەرنىڭ:
«كىشىنىڭ يۈزىنى ئوتقا ئاتقۇچى — تىلدۈر» دېگەن سۆزىنى
نەقىل ئېلىش ئارقىلىق، تىلىنى تىزگىنلەشنى ئەدەپ -
ئەخلاقنىڭ ئالدىنلىقى شەرتى، ئىنسان ھاياتىنىڭ كاپالىتى
ئورنىغا قويىدۇ.
يۈسۈپ خاس ھاجىپ:

167. «سۆزۈڭنى كۈدەزگىل باشىڭ بارماسۇن
تىلىڭنى كۈدەزگىل تىشىڭ سىنماسۇن»
[سۆزۈڭنى كۆزەتكىن، بېشىڭ كەتمىسىن،
تىلىڭنى كۆزەتكىن، چىشىڭ سۇنمىسىن.]

دەپ يازغان بولسا، ئەھمەد يۈكىنەكى ئۇنىڭخا يېقىندىن
ياندىشىپ ۋە نەقل ئېلىپ مۇنۇلارنى ئېيتىدۇ:

53. «ئەشتىتگىل، بىلىكلىگ نەگۇ دەپ ئايور
ئەدەبلەر باشى تىل، كۈدەزەمەك دەيور.
تىلىڭ بەكتە تۇتغىل تىشىڭ سىنماسۇن
قالى چىقسا بەكتىن تىشىڭنى سىيور»

[بىلىكلىكلىرىنىڭ سۆزىگە قولاق سالغىن،
ئۇلار) ئەڭ بىرىنچى پەزىلەت تىلىنى تىزگىنلەش دەيدۇ.
تىلىڭنى قاماقتا تۇقىن، چىشىڭ سۇنىمىسىۇن،
ئەگەر (ئۇ) قاماقتىن چىقىپ كەتسە، چىشىڭنى چاقىدۇ.]

يۈسۈپ خاس ھاجىپ ئىنساننىڭ ماھىيىتى «كىشىگە
كىشىلىك بىلەن جاۋاب قايتۇرۇش»، «كىشىگە كىشىلىك
قىلىشتۇر»، ئەنە شۇنداق كىشىلا «كىشى» دەپ ئاتىلىدۇ،
دەپ كىشىلىك (ئادىمىيلىك) مەسىلىسىنى ئۆز ئىدىپ ئالىدىكى
غايمىۋى جەمئىيەتنىڭ ئەخلاق ئۆلچەممىنىڭ مۇھىم مەركىزىگە
قوىغان بولسا، ئەھمەد يۈكىنەكى مەردلىك ۋە بېخىللېق،
كەمەرلىك ۋە تەكەببۈرلۈق، ئاچ كۆزلۈك، كەڭ قورساقلىق،
سەۋرچانلىق ۋە باشقىلاردىن ئىبارەت كىشىلىك ئەخلاقىغا
دائىر مەسىلىلەرنى ئۆز پەند - نەسەھەتلەرىنىڭ مۇھىم
مەزمۇنى قىلغان ھالدا، ئۇنى ئۆزى ياشاؤاتقان دەۋر ئىچىگە

قویۇپ بايان قىلغان. بۇ يەردە كىشىنىڭ دىققىتىنى ئالاھىدە تارتىدىغان يەنە بىر ئوخشاشلىق شۇكى، ھەر ئىككى ئاپتۇر ئۇزىللىرىنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ ئاخىرىدا مەخسۇس بىر باب ئاچرىتىپ زاماننىڭ بۇزۇلغانلىقى، كىشىلىكىنىڭ يوقالغانلىقىنى ئېيتىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئىچ پۇشۇقىنى ئىزهار قىلىشقا. (بۇ ھەقتە باشتا ئېيتىپ ئۆتۈلگەنلىكى ئۈچۈن تەپسىلىي توختالىمىدۇق).

دەۋر قەھرىماننى ياراتقىنىدەك، ئۆزىنىڭ مۇنەۋەۋەر ئەدبىلىرىنىمۇ ياراتىدۇ. مۇنەۋەۋەر ئەدبىلەرنىڭ ئۆزىمۇ دەۋر قەھرىمانلىرىدۇر. قاراخانىلار سۇلاالىسىنىڭ جەمئىيەت سىياسىي - ئىقتىصادى تۇراقلىشىپ، گۈللەنگەن ۋە شۇ ئاساستا مەدەننېيەتتىمۇ گۈللەنىش كۆرۈلگەن دەۋرلىرىمۇ، شۇنداقلا، ئۇنىڭ ئەكسىچە بولغان دەۋرلىرىمۇ بولدى. ھالبۇكى، يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلەن ئەھمەد يۈكىنەكى ئىجاد ئەتكەن دەۋر بۇ سۇلاالىنىڭ گۈللەنگەن دەۋرلىرى بولماستىن، بىلکى بولۇنمىچىلىك، ئىچكى ئۇرۇشلار دەستىدە ھالسىرىغان، زەئىپلىشىش، زاۋاللىققا يۈزلىنىش سەۋەبىدىن مۇنقمىز بولۇشقا ماڭغان دەۋرلەرگە توغرا كەلدى. بۇ ئىككى ئەدب شۇنداق تارىخي مۇھىتتا مەيدانغا چىقىپ، جەمئىيەتكە ۋە ئىنسانىيەتكە چىقىش ۋە نىجاتلىق يولى ئىزدىگەن دەۋر مۇنەۋەۋەرلىرى ئىدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ زامان ھەققىدە يازغان بايانلىرىدا بىر سەلبىي ئوبىرازنىڭ خاراكتېرىنى گەۋەپلىنەندۈرگەن بولۇپ، ئۇ بولسىمۇ، كىشىلىكى يوقالغان،

ۋاپاسىز، جاهىل، بۇزۇلغان جەمئىيەت ئىدى.

يۈسۈپ خاس ھاجىپ «قۇتادغۇبىلىك» داستانىدا ئالدىدىكى پىكىرنىڭ خۇلاسىسى تەرىزىدە، ئەجدادلىرىنىڭ يۇقىرى قاتىلىمى، دانىشىمەنلىرى: ئەقلىلىق، كۆپىنى كۆرگەن كىشىلەر، ئەدبىلەر، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئۇستىلىرى تىل ۋاسىتىسى ئارقىلىق، «ئىرساللۇل مەسىل» دىن ئىبارەت بەدىئىي تەسۋىرىي ۋاسىتە بويىچە 170 تىن كۆپەك ئىبرەت دەرىجىسىدىكى تۆتلوكلەرنى بەرگەندى. ئەمەد يۈكىنەكى داستانىدا «قۇتادغۇبىلىك» تىكى ئەنە شۇ تۆتلوكلەرنى ئۆلگە قىلىپ، ئوخشاش شبىئىرىي شەكىل، ۋەزىن بىلەن يازغان. قەدىمكى تۈركىي تىللەق خەلقىلەر، جۇملىدىن ئۇيغۇرلارنىڭ خەلق قوشاقلىرىدا قوللىنىلغان ۋەزىن شەكىلىرى بىلەن بىر جىپسلاشتۇرۇلۇپ، ئارۇزنىڭ مۇتەقارىپ بەھىنگە چۈشۈرۈلگەن، شۇ دەۋر كىشىلىرى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكىلەر تەرىپىدىن «تۈركىي ئارۇزى» دەپ ئاتالغان بۇ تۆتلوكلەر مۇتەقارىپ بەھەرىنىڭ مۇتەقارىپ مۇسەممەنی مەقسۇر ياكى مۇتەقارىپ مۇسەممەنی مەھزۇپ ۋەزىندا بولۇپ، «ئەتەبەتۈلەقايىق» داستانىنىڭ ئاساسىي قىسىمى پۇتونلىي «قۇتادغۇبىلىك» تىكى تۆتلوكلەر بىلەن ئوخشاش ۋەزىندا، مۇتەقارىپ مۇسەممەنی مەھزۇپ ياكى مۇتەقارىپ مۇسەممەنی مەقسۇر روکىنىدا بېزىلغان. ئەمەد يۈكىنەكى بۇ تۆتلوكلەرىدە خۇددىي يۈسۈپ خاس ھاجىپقا ئوخشاشلا «ئىرساللۇل مەسىل» دىن ئىبارەت بەدىئىي تەسۋىرىي ۋاسىتىنى قوللانغان، لېكىن،

ئۇ خەلق ھېكمەتلرى، ماقال - ئەسلاملىرىنى ئىشلەتكىنinde، يۈسۈپ خاس ھاجىپتەك باشقۇزانلىقى ئاساسىدا ئەمەس، بەلكى ئۇنى ئۆز پىكىرى، ئەسرەرمۇنى بىلەن بىر جىپسىلاشتۇرۇپ بەرگەن.

«ئەتبەتۈلەقايدىق» نىڭ تىل ۋە بەدئىي خۇسۇسىيەتلرى

«ئەتبەتۈلەقايدىق» داستانى ئالدى بىلەن «قۇتاڭغۇبىلىك تىلى ئەنئەنسىنىڭ داۋامى ھەممە مىلادىيە 13 - ئەسر ئەدەبىي تىلىنى ئېنىقلالاشتىكى مۇھىم تارىخى ھۆججەت بولۇشى بىلەن ئىلىم ساھەسىدىكىلەرنىڭ دىققىتىنى ئالاھىدە تارتىپ كەلدى. بېرتېلىسىنىڭ سۆزى بويىچە ئېيتقاندا، بۇ داستاننىڭ «قۇتاڭغۇبىلىك» تىلى بىلەن مىلادىيە 14 - ئەسر ۋە 15 - ئەسirنىڭ باشلىرىدىكى چاغاتاي تىلىنى بىر - بىرىگە باغلاشتا خۇددى بىر كۈرۈكتەك خىزمەت قىلغىنىنى ئېيتىپ ئۆتۈش ناھايىتى مۇھىمدۇر.^①

«ئەتبەتۈلەقايدىق» داستاننىڭ تىلىنى بويۇك ئەمر ئارسلان خوجا تارقان «قەشقەر تىلى» دېگەن مەحسۇس نام بىلەن ئاتىغان. داستاننى ھەممىدىن كۆپ تەتقىق قىلغان تۈركىيە ئالىمى رەشتىرەتى ئارات ئەسەرنىڭ مىلادىيە

^① «ئەممەد يۈكىنەكى» «ھېمبەتۈلەقايدىق» داستانى، «بۈلاق» مەجمۇئىسى، 1981 - بىل 3 - سان، 281 - بىت.

1951 - يىلى مەيدانغا چىرىلغان مۇكەممەل نۇسخىسىدا «قەشقەر تىلى»غا ئىزاه بېرىگىنىدە، بۇ تىلىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى»دا تىلغا ئېلىنغان «خاقانىيە تىلى» بىلەن ئوخشاش ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ ئۆتكەندى.

مەھمۇد قەشقەرى قاراخانىلار سۇلالسى دەۋرى ئەددەبىي تىلى — «خاقانىيە تىلى (ئۇنىڭچە (خاقانىيە تۈركىچىسى)، دەپ ئاتالغان تىل) نىڭ ئوغۇز - قىپچاق تۈركۈمىدىكى تىللاردىن پەرقىنى ئۆز ئەسىرىدە ناھايىتى روشن پاكتىلىرى ئارقىلىق تەپسىلىي چۈشەندۈرۈپ ئۆتكەن.

مەھمۇد قەشقەرى تەرىپىدىن «تۈركىي تىللار دىۋانى»دا يورۇتۇپ بېرىلگەن، بۈگۈنكى كۈندە دۇنيادىكى تۈركىي تىللارنى تەتقىق قىلغۇچى ئالىمارنىڭ ھەممىسىنىڭ دېگۈدەك ئېتىرالاپ قىلىشىغا ئېرىشكەن فونپتىكىلىق ۋە مورفولوگىيلىك خۇسۇسىيەتلەر بويىچە «ئەتەبەتۈلەھەقايدىق» تىلىنى تەكشۈرۈپ كۆرىدىغان بولساق، «قەشقەر تىلى» دەپ ئاتالغان بۇ ئۇيغۇر - قارلۇق تۈركۈمىدىكى تىللارنىڭ فونپتىكىلىق ۋە مورفولوگىيلىك خۇسۇسىيەتلەرنىڭ تولۇق ئەكس ئېتىدىغانلىقىنى ئېنىق بايقايمىز: «ئەتەبەتۈلەھەقايدىق» تىلىدا ئوغۇز - قىپچاق تىلىدا

ji	yi
jol	yol
jakin	yakin
ilik	yilik

dil	til
büñ	müñ
mung	bung
bing	ming

«قەشقەر تىلى» نىڭ فونېتىكىسى ۋە مورفولوگىيىسىدە روشنەن ئەكس ئەتكەن بۇ ئالاھىدىلىكلىر «ئەتەبەتۆلەھەقايدىق» تىلىنىڭ ئۇيغۇر - قارلۇق تۈركۈمىدىكى تىللارغا مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

ئەمدى، ئەسەر تىلىنىڭ «قەشقەر تىلى» دەپ ئاتىلىشنىڭ ئۆزىلا ھېچ مۇستەسناسىز ھالدا، ئۇنىڭ ئۇيغۇر تىلى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. چۈنكى، مەيلى «خاقانىيە تىلى» بولسۇن ۋە ياكى «قەشقەر تىلى» بولسۇن، بۇلارنىڭ ھەممىسى شۇ دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبى تىلىنىڭ ئوخشاشىغان ئاتىلىشى ئىكەنلىكى ھەممىگە مەلۇم.

بۇ يەردە «ئەتەبەتۆلەھەقايدىق» تىلدا قەدىمكى ئۇيغۇر تىلغا خاس ئامىللار بىلەن بىلە يەن ئۆز دەۋرىيگە خاس يېڭى سۈپەت ئامىللەرنىڭمۇ تىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۈرگانلىقىنى ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەك. «ئەتەبەتۆلەھەقايدىق» تىلىدىكى بۇ خىل يېڭى سۈپەت ئامىللەرى ئۇيغۇر ئەدەبى تىلىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدىن چاغاتايى تىلى دەۋرىيگە ئۆتۈۋاتقان مەزگىلىدىكى خۇسۇسىيەتلەرنى ئېنىقلاشتا بىزنى قىممەتلىك تىل ماتېرىيالى بىلەن تەمنى ئەتكەن بولۇپ، تىل - ئەدەبىياتشۇناسلار بۇ ئەسەرنىڭ قىممىتىنى

باھالىغاندا ئۇنىڭ مۇشۇ تەرىپىنى ئالاھىدە نەزەرە
تۇتۇشقانىدى.

بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان «يېڭى سۈپەت ئامىلى» ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدىن «چاغاتاي تىلى» دەۋرىگە ئۆتۈۋاتقان مەزگىلىنىڭ ئەدەبىي تىلى بولغان «خاقانىيە تىلى» دا پەيدىنپەي كۆرۈلۈشكە باشلىغان، «چاغاتاي تىلى»غا يېقىن ياكى خاس بولغان سۈپەت ئۆزگىرىشى ئامىللەرنى كۆرسىتىدۇ. «قۇتادغۇبىلىك» تىلى بىلەن «ئەتەبەتۈلەھەقايدىق» تىلىنى سېلىشتۈرۈپ كۆرۈش ئارقىلىق بىز «خاقانىيە تىلى» دىكى مۇنداق بىر گەۋىدىلىك ئالاھىدىلىكىنى كۆرىمىز: «خاقانىيە تىلى» دا قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىغا خاس ئامىللار ئاساسىي ئورۇندا تۇرسىمۇ، لېكىن يەنە ئۇنىڭدا كېينىكى دەۋر ئەدەبىي تىلى (چاغاتاي تىلى)غا خاس ئامىللارمۇ كۆرۈلۈشكە باشلىغان، ئىككى ئەدەبىي تىلغا خاس ئامىللارنىڭ تەڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ۋە تەڭ قوللىنىشىدەك بۇ خىل ھالت قاراخانىلار سۇلالسىنىڭ ھەرقايسى تارىخي باسقۇچلىرىدا ئوخشىمىغان دەرجىدە ئىپادىلەنگەن ۋە پەيدىنپەي كۈچىيپ بارغان، ھالبۇكى، بۇ خىل يېڭى سۈپەت ئۆزگىرىش ئامىلى ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىدا «چاغاتاي تىلى» دەۋرىنىڭ شەكىللەنىشىگە سەۋەب بولغان.

مەسىلەن: «قۇتادغۇبىلىك» تە كۆپ قوللىنىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى ئالاھىدە ئۆتكەن زامان پېئىلى «ئەتەبەتۈلەھەقايدىق» تا ئۆز رولىنى يوقتىپ، ئۆتكەن

زامان سۈپەتداش قوشۇمچىسى «ken·gen·anıO» ئۆزگەرگەن ياكى شۇ فورمىدا كەلگەن. («mix» چاغاتىي تىلىدا ئايىرم ھالدا گۈمان مەنسىنى بىلدۈرىدىغان بولىدى) «قۇتادغۇبىلىك» تە ئىشلىتىلىگەن قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى چۈشۈم كېلىش قوشۇمچىسى «i» «ئەتەبەتۈلەھقايىق» تا «ni» غا ئۆزگەرگەن. ئەرەب، پارس تىللەرىدىن كىرگەن سۆزلەرنىڭ قوللىنىشىغا كەلسەك، 13 مىڭ مىسرادىن ئارتۇق بولغان «قۇتادغۇبىلىك» داستانىدا ئەرەبچە - پارسچە سۆزلەر ئاران 500 گە يېقىن بولسا، 484 مىسرادىن تەركىب تاپقان ئەتەبەتۈلەھقايىق» داستانىدا ئەرەبچە - پارسچە سۆزلەرنىڭ سانى 200 دىن ئاشىدۇ.

بۇ خىل سۈپەت ئۆزگىرىش ئامىللەرى يالغۇز قاراخانىلار سۇلالىسى تەۋەسىدە مەيدانغا كەلگەن ئەسەرلەردىلا ئەممەس، قوچۇ ئىدىقۇت ئۇيغۇر ئېلىدە مەيدانغا كەلگەن ئەسەرلەردىمۇ ئوخشاشمىغان مەزگىلە ئوخشاشمىغان دەرىجىدە كۆرۈلىدۇ. بۇ ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلى تەرقىيياتىدىكى مەزكۇر ئۆتۈش جەريانىنىڭ بىرەر دائىرە ياكى رايون خاراكتېرىلىك جەريان بولماستىن، بەلكى مۇئەيىمەن تارىخى دەۋىرە شەكىللەنگەن بىر ئومۇمىيىلىق ۋە تارىخي مۇقەررەلىك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

ئەھمەد يۈكىنەكىنىڭ دىداكىتىك داستانى — «ئەتەبەتۈلەھقايىق» تا ئىلگىرى سۈرۈلگەن تەشەببۈس ۋە قاراشلار باشتىن - ئاخىر سېلىش تۇرۇش ئۇسۇلى ۋە

ئوخشتىش، سىمۇللاشتۇرۇشتەك بەدئىي تەس-ۋىرى
ۋاسىتىلەر ياردىمى بىلەن ئوتتۇرۇغا قويۇلغان بولۇپ، بۇ يەردە
كىشىنى ئالاھىدە جەلپ قىلىدىغىنى شائىرنىڭ تىل
سەنئىتىدىكى يوقرى ماھارىتىدۇر.

61. «كۆنى سۆز ئەسىل تەگ، بۇ يالغان بەسىل،

بەسىل يەپ ئاچىتما ئاغىز، يە ئەسىل.

بۇ يالغان سۆز ئىگ تەگ كۆنى سۆز شەفا

بۇ بىر سۆز ئوزاقى ئۇرۇلمىش مەسىل»

[راست گەپ ھەسىلدەك، يالغىنى پېياز
ھەسىل يېگىن، پېياز يەپ ئاغزىڭنى ئاچىقق قىلىمغىن.
يالغان سۆز گويا كېسىل، راست سۆز شىپادۇر،
بۇ بۇرۇندىن تارتىپ دېيىلىپ كەلگەن مەسىلدۇر.]

70. «.....

قامۇغ تولغان ئىرلۈر تۈكەل ئەكسىيۇر

قامۇغ ئاباداننىڭ خەراب ئول سوڭى»

[ھەممە كۆپ (نەرسە) ئازىيىدۇ، تەل (نەرسە) كېمىيىدۇ،

بارلىق ئاۋاتلىقنىڭ ئاخىرى خارابلىق بولىدۇ.]

73. «سۈچۈگ تاتتىڭ ئەرسە ئاچىغقا ئانۇن

بىرىن كەلسە راھەت كەلۈر رەنج ئۇنۇن

[تاتلىقى تېتىغان بولساڭ، ئاچىقنى تېتىسى
تەييارلان،
راھەت بىرلەپ كەلسە، زەخمت ئونلاپ كېلىدۇ.]

108. «بلا كەلسە سەبرئەت فەرەھقا كۈدۈپ

[بلا كەلسە، شادلىقى كۈتۈپ سەۋىر قىل.]

109. «ئۈلۈغلوققا تەگسەڭ ياخىلما ئۆزۈڭ
قالى كەدسەڭ ئەتلەس ئۇنۇتما بوزۇڭ

[يۇقىرى ئورۇنغا ئېرىشىسەڭ، ئۆزۈڭنى بىلمەي قالما،
ئەتلەس كىيسەڭ، بۆز كىيىگىنىڭنى ئۇنتۇمما.]

130. «ئەسەل قايدا ئەرسە بىلە ئەرسى
ئەرى زەھرى تاتغۇ ئەسەلدىن ئوزا

[ھەسەل نەدە بولسا، ھەرسىمۇ بىللە بولىدۇ،
ھەسەلدىن ئاۋۇال ھەرىنىڭ زەھرىنى تېتىشقا توغرا
كېلىدۇ.]

يۇقىرىقى مىسرالاردا ئاپتۇر راست بىلەن يالغان، ئاز
 بىلەن كۆپ، ئاۋاتلىق بىلەن خارابلىق، تاتلىق بىلەن
 ئاچقىق، راھەت بىلەن جاپا، بالا - قازا بىلەن شادلىق،
 يۇقىرى بىلەن تۆۋەنلىككە ئوخشاش بىر - بىرىگە
 زىددىيەتلەك بولغان ئابسٹراكت ئۇقۇمۇلارنى كونكىرىت
 شەيئىلەرنىڭ ماھىيەتلەك تەربىيى بىلەن سېلىشتۈرۈش
 ئارقىلىق، ئۆز ئارزو - غايىسىنى، نېمىنى قوللاپ، نېمىگە
 قارشى تۈرىدىغانلىقىنى روشن ئىپادىلەپ بەرگەن.

ھېچقانداق ۋەقەلىك ۋە ھېكايلەرسىز توغرىدىن - توغرا
 تەلىم - تەربىيە، پەند - نەسەھەت ئۇسۇلى بىلەن يېزىلغان
 «ئەتەبەتۈلەھەقايدىق» داستانى ئۆزىنىڭ يۇقىرى بەدىئىلىكى
 بىلەن ئاپتۇرنىڭ يېتىلگەن لىرىك شائىر، بەدىئى تىل
 ئۇستىسى ئىكەنلىكىنى نامايان قىلدۇ. ئەسىردىكى
 سېلىشتۈرۈش ئۇسۇلى ئوخشتىش شەكلى بىلەن زىچ
 ماسلاشتۇرۇلغان، ئوخشتىشلار سېلىشتۈرۈش ئارقىلىق
 ئىپادىلەنگەن مەزمۇنى ئوبرازلىق خۇسۇسييەت بىلەن تەمنى
 ئەتكەن بولۇپ، بۇ خىل ئىپادىلەش سەنىتى ئەسەرنى ئالاھىدە
 جازبىدارلىق ۋە رەڭدارلىققا ئىگە قىلغان. ئەلۋەتتە، بۇ
 ئوخشتىشلارنىڭ بەزىلىرى بۇرۇن، ياكى شۇ دەۋرلەرde مەيدانغا
 كەلگەن ئەدەبىي ئەسەرلەرde (جۈملىدىن دىداكتىك ياكى
 تەسەۋۋۇپ مەزمۇنىدىكى ئەدەبىي ئەسەرلەرde) چېلىقىدىغان
 ئوخشتىشلار بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار ئاپتۇرنىڭ بەدىئىي

تەسۋىر سەنئىتىدە يېڭىچە تۈس ئالغان مەسىلەن: «بىلىملىك كىشى ھەققىي ئالتنۇن دىنار، بىلىملىك نادان قىممەتسىز يارماق» (42 - كۈپىلىپت)، «بىلىم سوڭىكتىكى يىلىكتۇر» (43 - كۈپىلىپت)، «نادانلىق — يۇيۇپ تازىلىغىلى بولمايدىغان كىردىر» (48 - كۈپىلىپت)، «بىلىم — توگىمىدەس مۇلۇك، ئۆزۈلمەس نەسەب» (52 - كۈپىلىپت)، «راست گەپ — ھەسەل، يالغان گەپ — پىياز» (61 - كۈپىلىپت)، «دۇنيا — ئوق يىلاندۇر» (74 - كۈپىلىپت)، «بەخت گويا ياز بولۇتى ياكى بىر چۈشتۈر» (76 - كۈپىلىپت)، «تار قورساق كىشى گويا مېۋسىز دەرەخ» (101 - كۈپىلىپت)، «كەڭ قورساقلق بىر بىنا، مۇلايمىلىق ئۇنىڭ ئۆلى، ياكى مۇلايمىلىق بىر بوسستان، كەڭ قورساقلق بوسستانىدىكى قىزىلگۈل» (106 - كۈپىلىپت) ۋەهاكازارالار. «كېسەللىك» ئۇقۇمى ئەسەرده «يالغان سۆز» (61 - كۈپىلىپت)، «بېخىللق» (84 - كۈپىلىپت) ۋە «ئاج كۆزلۈك» (98 - كۈپىلىپت) تىن ئىبارەت ئۈچ ئۇقۇمنىڭ ئوخشىغۇچىسى ئورنىدا خىزمەت قىلغان. بولۇپمۇ، 33 - كۈپىلىپتىكى ئوخشتىش ئۆزىنىڭ گۈزەللىكى ۋە يېڭىلىقى بىلەن كىشىنى جەلب قىلىدۇ. ئۇنىڭدا شائىر ئۆزىنى بولۇتقا، ئەسirىنى بولۇتتىكى ئوششاق قەترىلەرگە (يامغۇر تامچىلىرىغا)، شاهنى دېڭىزغا ئوخشتىدۇ. ئاپتۇر داستاندا مەجاز (مېتاфорا) ئۇسۇلىنى قوللىنىشقايمۇ ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدۇ. مەسىلەن: «شەك - شوبەھ يولىدا

يۈرگەنلەر» (6 - بېيت)، «بۇلۇت خىجىل بولىدۇ» (29 بېيت)، «بىلىم تەمى» (47 - كۈپلېت)، «ياخشىلىق تېرىش» (48 - كۈپلېت)، «غەم ئۇمىدىكە قوشۇلماي ئېقىۋىرىدىۇ» (73 - كۈپلېت)، «دۇنيا بەزىدە نىقاپىنى قايرىپ يۈزىنى ئاچىدۇ» (76 - كۈپلېت)، «ئاج كۆزلىك قېرىمايدۇ» (97 - كۈپلېت)، «ۋاپا كۆلى سوغۇلدى، بۇلاقلىرى قۇرۇپ كەتتى» (117 - كۈپلېت)، «ئۇييات ھىدى» (125 - كۈپلېت) دېگەنگە ئوخشاش. يۇقىرقىىدەك بىرقاتار مەجاز (مېتاфорا) لار داستاننىڭ بەدىئىي قىممىتىنى ئۆستۈرۈشتە مۇھىم رول ئوينىغان.

«ئەتبەبەتۈلەقايىق» داستاننىڭ شېئىرىي شەكلى، مەزمۇننى ئىپادىلەشتە قوللىنىلغان ئۇسۇل ۋە ۋاسىتىلەرنىڭ ھەممىسىدە ئاپتۇرنىڭ خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى بىلەن ناھايىتى چوڭقۇر تونۇشلىقى ۋە ئۇنى ئۆز ئىجادىغا تەبىقلاشتىكى يۇقىرى ئىقتىدارى كۆرۈنۈپ تۇرىدىۇ.

ئالدى بىلەن، ئاپتۇر ئەسىردە قوللانغان شېئىرىي شەكىل خەلق قوشاقلىرىدا كەڭ ئىشلىلىدىغان تۆتلوڭ ۋە تۈيۈقلاردىن كەلگەن. قەدىمكى خەلق قوشاقلىرىدىكى تۆتلوڭ ۋە تۈيۈقلار ئارۇز ۋەزنىنىڭ رەمەل ۋە مۇتەقارىپ بەھرىگە چۈشىدىغان بولۇپ، ئەھمەد يۈكىنەكى داستاننى مۇتەقارىپنىڭ مۇسەممەنى مەقسۇر ياكى مۇسەممەنى مەھزۇپ روکىننە يازغان.

داستاندىكى تۆتلوكلەر ئىچىدە تۈيۈقلار مو ئۇچرايدۇ.
مەسىلەن:

41. «بىلىكدىن ئۇرۇرمەن سۆزۈمگە ئۇلا
بىلىكلىك يا دوست ئۆزۈڭنى ئۇلا»

[سۆزۈمگە بىلىمدىن ئاساس سالىمەن،
ئەي دوستۇم، بىلىملىككە ئۆزۈڭنى باغلا.]

بۇ كۈپلىپتىنا 1 - مىسرادىكى «ئۇلا» — «ئاساس»
مەنسىدە، 2 - مىسرادىكى «ئۇلا» — «باがらش» مەنسىدە
كەلگەن.

101. «بۇتۇن قىلىق فئىلىن ئۆتە ئەرتەگىل
كەرەم كىمە ئەرسە ئۇنى ئەرتەگىل»

[ئادەمنىڭ) پۇتۇن قىلىق - ھەركىتىنى ياخشى كۆزەتكىن
كىم كەڭ قورساق بولسا، شۇنى ئادەم دېگىن.]

بۇنىڭدا 1 - مىسرادىكى «ئەرتەگىل» — «كۆزەتكىن»
مەنسىدە، 2 - مىسرادىكى «ئەرتەگىل» — «ئادەم دېگىن»
مەنسىدە كەلگەن.

ئەسەر تىلى گويا خەلق ماقال - تەمىسىل، ھېكمەتلىك
سۆزلىرىنىڭ توپلىمىغا ئوخشايدۇ. بۇ ماقال - تەمىسىل،
ھېكمەتلىك سۆزلەرنىڭ كۆپ قىسىمى ئەسەر مەزمۇنى،
قاپىيىسى بىلەن ئورگانىك بىرىلىككە ئىگە قىلىنغان بولۇپ،

ئۇ مىسرا لاردىن خەلق ماقال - تەمىسىل، ھېكمە تلىرىنىڭ ئەينى قىياپتىنىمۇ، ئاپتۇر تەرىپىدىن تېخىمۇ چوڭقۇر، كەڭ مەزمۇنغا ئىگە قىلىنىپ ئىجادى ئىشلەنگەن يېڭى قىياپتىنىمۇ كۆرۈش مۇمكىن . ئاپتۇر يەنە ئەينى دەۋر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتنىڭ تىل بايلىقىدىن كەڭ پايدىلىنىپ، بەزى يېڭى ماقال - تەمىسىللهرنى ھەم ماقال - تەمىسىل خاراكتېرىدىكى چوڭقۇر مەنىلىك ئەقلەيە سۆزلەرنى ئىجاد قىلغان. مەسىلەن:

..... 114

ئايا ئادىگۇ ئۇمغا ئىسىزلىك قىلىپ
تىكەن ئەدلەگەن ئەر ئۇزۇم بىچەمەز ئول»

[ئى يامانلىق قىلىپ ياخشىلىق كۈتكەن (كىشى)،
تىكەن تېرىغان ئادەم ئۇزۇم ئالالمايدۇ.]

داستاننىڭ قىممىتىنى نامەلۇم بىرى تەرىپىدىن ئەسەر ئاخىرىغا قوشۇپ قويۇلغان بىرىنچى ئىلاۋىدىكى مۇنۇ سۆزلەر بىلەن خۇلا سىلەش مۇمكىن .

«ياغان بولسا يۈكلىك ئوزەنسىنە زەر
ئانىڭ تۈشى بولغا ياي بۇ سۆزىنۈڭ ئازى»

[ئۇستىگە ئالقۇن ئارتىلغان بىر پىل بولسا
بۇ سۆزلەرنىڭ ئاز بىر قىسىملا شۇنىڭغا تەڭ كېلىدۇ.

ئەدەب ئەھمەد يۈكىنەكىنىڭ دىداكتىك داستانى —
«ئەتبەتۇلھەقايدىق» داستانى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخدا
مۇھىم ئورۇن تۇتسىلغان ئەسەرلەردىن بىرىدۇر.

ئەتەبەتۈلەھەقايىق

كتابنىڭ يېزىلىشى ھەققىدە

بۇ كىتابنى داد ئىسپەھسالار بەگ ئۈچۈن يازدىم، ئۇنىڭ
نامى دۇنيادا قالسۇن دەپ، كىتابىمنى كۆرگەن ۋە ئاڭلەغان
كىشى، شاھىمنى دۇئا بىلەن ياد ئەتسۇن دەپ. كۆڭۈللەر
ئۇنىڭ مۇھەببىتى بىلەن تولۇپ، جاھان ئۇنىڭ يادى بىلەن
تولسۇن دەپ. كېيىن دۇنياغا كەلگەن كىشىلەر ئارسىدا
ئۇنىڭ خاتىرسى مىسىلىسىز يۈكىسىلسون دەپ. بۇ كىتابنى
ئەڭ ئېسىل سۆزلىرى بىلەن بېزىدىم، (ئۇنى) كۆرگەن، ئوقۇغانلار
بەھرە ئالسۇن دەپ. مەن بۇ كىتابنى شاھىمغا سوۋغا قىلىپ
ئەۋەتتىم، ھاۋادارلىقىمىنى تۈگەل بىلسۇن دەپ.

بىلىملىك پايدىسى ۋە بىلىمسىزلىكىنىڭ زىينى ھەققىدە

سۆزۈمگە بىلىمدىن ئاساس سالىمن، ئەي دوستۇم،
بىلىملىككە ئۆزۈڭنى باغلا. سائادەت يولى بىلىم بىلەن
ئېچىلىدۇ. بىلىم ئال، سائادەت يولىنى ئاج.

بىلىملىك كىشى قىممەتلەك دىناردۇر، بىلىمسىز نادانلار
قىممەتسىز يارماقتۇر. بىلىملىك بىلەن بىلىمسىز
ھېچقاچان تەڭ بولالمايدۇ، بىلىملىك ئايال ئەر، نادان ئەر
گويا ئايالدۇر.

ئادەمە بىلىم بولۇشى سۆڭەكتە يىلەك بولغانغا
ئوخشايدۇ، ئادەمنىڭ زىننىتى ئەقىل بولسا، سۆڭەكنىڭ
يىلىكتۇر.

بىلىمسىز (كىشى) يىلىكسىز سۆڭەكتەك كاۋاك بولىدۇ.
(ھالبۈكى) يىلىكسىز سۆڭەكتەك ھېچكىم قول ئۇزاتمايدۇ.
ئادەم بىلىمى بىلەن تونۇلدى. بىلىمسىزلەر تىرىك
تۇرۇپ كۆزگە كۆرۈنمەيدۇ. بىلىملىكلەر ئۆلسىمۇ، نامى تىرىك
بولىدۇ، بىلىمسىزلەر تىرىك بولسىمۇ نامى ئۆلۈك بولىدۇ.
بىر بىلىملىك مىڭ بىلىمسىزگە تەڭ كېلەلەيدۇ.
تەڭلەشتۈرگەندە بىلىمنىڭ سالىقى ئايان بولىدۇ. ئەمدى
ئەقلىڭ بىلەن بايقاپ كۆرگىن ، بىلىمدىن پايدىلىق يەنە
قانداق نەرسە بار؟

ئالىملار بىلىم بىلەن يۇقىرى كۆتۈرۈلدى. بىلىمسىزلىك
ئەرنى يەرگە چۆكۈردى. بىلىمنى زېرىكمەي ئىزىدە، شۇنى
بىلگىنىكى، ھەق رەسۈللا: «بىلىم جۇڭگۇدا بولسىمۇ
ئىزىدەڭلار» دېگەن.

بىلىمنى دائىم بىلىملىكلەر ئىزىدەيدۇ، بىلىم تەھمىنى
ئەي دوست، بىلىملىك بىلىدۇ. بىلىڭكى، بىلىم قەدرىنى
بىلىم بىلدۈرىدۇ، بىلىمسىز ئەخەق بىلىمنى نېمە قىلىدۇ؟
بىلىمسىزگە ھەق سۆز تەمسىز بىلىنىدۇ، ئۇنىڭغا پەند -

نهسيهت پايدىسىز تؤيولىدۇ. ھەرقانداق كىرنى يۇيۇپ تازىلىغىلى بولىدۇ، (لېكىن) نادانلىق — يۇيۇپ تازىلىغىلى بولمايدىغان كىردىر.

قارا، بىلمىلەك كىشى ئىشنىڭ پەيتىنى بىلىدۇ. ئۇ ئىشنى بىلىپ قىلىدۇ، كېيىن ئۆكۈنمهيدۇ. بىلىمسىز ھەممە ئىشتا ئۆكۈنىدۇ، ئۇنىڭغا بۇنىڭدىن باشقا قىسمەت يوق.

بىلىملىكلەر كېرەكلىك سۆزنى قىلىدۇ، كېرەكسىز سۆزلەرنى كۆمۈپ تاشلايدۇ. بىلىملىكلەر دائم بىلمەستىن سۆزلەۋېرىدۇ، ئۇنىڭ ئۆز تىلى ئۆز بېشىنى يەيدۇ.

كىشى بىلىم بىلەن تونۇلۇدۇ، بىلىملىكتىن ياخشىلىق كۆرگەن(كىشى)بارمۇ؟

بىلىملىكىنىڭ سۆزى پەند - نەسيهت ۋە ئەددەپتۇر.

بىلىملىكىنى ئەجەممۇ، ئەرەبمۇ ماختىدى.

مۇلۇكىسىزگە بىلىم توڭىمەس مۇلۇك، نەسەبىسىزگە بىلىم ئۆزۈلەمس نەسبە.

تىلىنى تىزگىنلەش ھەققىدە

بىلىملىكلەرنىڭ سۆزىگە قولاق سالغىن، (ئۇلار) ئەڭ بىرىنچى پەزىلەت تىلىنى تىزگىنلەش دەيدۇ.

تىلىڭنى قاماقتا تۇتقىن، چىشىڭ سۇنمىسۇن، ئەگەر (ئۇ) قاماقتىن چىقىپ كەتسە، چىشىڭنى چاقىدۇ.

ئويلاپ سۆزلىگەن كىشىنىڭ سۆزى سۆز جەۋەرىدىر. كۆپ مەھەدانلىق قىلغان تىل قارشى تۇرغىلى بولمايدىغان

دۇشىمەندۇر.

ئاگزىڭغا كەلگىنىنى سۆزلەۋەرمە، تىلىڭنى يېغىنەتۈن، ئېغىز بوشلۇقى ئاخىر بېشىڭغا چىقىدۇ.
ئاگزى بوش كىشىنى ئەقىللەق دېگىلى بولمايدۇ، ئېغىز بوشلۇقى نۇرغۇن باشنى يېدى. كىشىنى تىل بىلەن ئازابلىما، شۇنى بىلگىنىكى، ئوق يارىسى ساقىيىدۇ، (لېكىن) تىل يارىسى ساقايىمايدۇ.

تەنتەكىنىڭ تىلى ئۆز بېشىغا دۇشىمەندۇر، ئۆز تىلى سەۋەبىدىن نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ قېنى توڭۇلىدۇ.
كۆپ سۆزلىگەنلەردىن ئۆكۈنگەنلەر كۆپ، تىلىنى تىزگىنلەرنىڭ ئۆكۈنگىنى قېنى؟
كىشىگە ھەر ئىش كەلسە، تىلىدىن كېلىدۇ. كىمنىڭ ياخشى، كىمنىڭ ئەسکىلىكى تىلىدىن مەلۇم بولىدۇ. بۇ سۆزنى ئاڭلىغىن ۋە ئۇنىڭخا ئىشەنگىنىكى، تەن ھەر تاڭدا تۇرۇپ تىلغا يۈكۈنۈپ يالۋۇرىدۇ.

ئەگەر بىر كىشىدە (مۇنۇ) ئىككى نەرسە بىرىكسە، ئۇ كىشىگە ئادەمگەرچىلىك يولى ئېتىلىدۇ: (ئۇنىڭ) بىرى، قۇرۇق گەپنى كۆپ قىلىش بولسا، ئىككىنچىسى، يالغان سۆزلەشتۈر. يالغانچىدىن يىراق تۇرغىن ۋە تەرگىن، ئۆمرۈڭنى راستچىللەق بىلەن ئۆتكۈزگىن. راست گەپ ئېغىز ۋە تىلىنىڭ بېزىكىدىر، راست گەپ قىلىپ تىلىڭنى بىزە.

تىلىڭنى تىزگىنلە، ئاز سۆزلىگىن، تىلىڭنى تىزگىنلەڭ، ئۆزۈڭ قوغدىلىسىمەن. رەسۋىلىلا: «كىشىنىڭ يۈزىنى ئوتقا ئاتقۇچى تىلدۈر» دېدى. تىلىڭنى يىغ، ئوتتىن

يۈزۈڭنى قۇتقاز.

راست گەپ ھەسەلەك، يالخىنى پىياز، ھەسەل يېگىن، پىياز يەپ ئاغزىڭنى ئاچقىق قىلىمغىن. يالغان سۆز گويا كېسىل، راست سۆز شىپادۇر، بۇ بۇرۇندىن تارتىپ دېيىلىپ كەلگەن مەسىلەدۇر. راستچىل بول، راستچىللەق قىل، راستچىل ئاتال، كىشىلەر سېنى راستچىل ئادەم دەپ بىلسۇن. ئەگرىلىكىنى قويۇپ، راستچىللەق تونىنى كېيىگىن، كېيمىلەرنىڭ ياخشىسى راستچىللەق تونىدىور.

سېرىڭنى چىڭ ساقلا، كىشىلەر بىلمىسۇن، سۆزۈڭدىن ئۆزۈڭگە ئۆكۈنج كەلمىسۇن. بارلىق يوشۇرۇن ئىشلىرىنىڭ ئاشكارا بولۇپ، (بۇنى) كۆرگەن ۋە ئاڭلىغانلار ساڭا كۈلمىسۇن. ھەرقانچە سېرىڭنى ئېيتىما، ھەزەر قىل، سېرىڭنى ئۆزۈڭ ساقلىيالىمالىمۇ، بۇنى ياخشى ئويان.

دۇنيانىڭ ئۆزگەربىشى ھەققىدە

بۇ دۇنيا (يولۇچىلار) چۈشۈپ ئۆتىدىغان سارايىدۇر، سارايغا چۈشكۈچىلەر مېڭىش ئۈچۈن چۈسىدۇ. كارۋاننىڭ ئالدى قوزغىلىپ ئۆزىپ كەتتى، ئالدى بىلەن قوزغالغان كارۋان قانداقمۇ كېچىكىپ قالسۇن؟!

نېمىشقا بۇ دۇنيانىڭ كەينىدە يۈرگۈلۈك؟ خەسىسىلىكتىن ساقلىنىشقا ئۆزۈڭ كۈچە. نېمىشقا مال - دۇنياغا مۇنچىۋالا كۆڭۈل بېرسەن؟ بۇ مال - دۇنيا ئەتىگەندە كەلسە، كەچتە

يەنە كېتىدۇ. مۇلۇكپەرسلىكىنى كۆڭۈدىن چقارغىن، ئەڭلىڭ پۇئۇن، قورسقىڭ توق بولسا شۇنىڭغا راقانائىت قىلغىن. ئەتىگە ئوزۇقۇڭ بولمىسا، بۇ يوقسىللۇقتۇر، مۇلۇك يوقلىقىنى يوقسىللۇق دېمە.

بۇ دۇنيا نەرسىلىرىدىن يەيدىغان بىلەن كىيىدىغاننىلا ئال، ئارتۇق تىلىمە، گۇناھ يۈكلىنىدۇ. رەسۇلىلاھ بۇ دۇنيانى ئېتىزلىق دەپ ئاتىغان، بۇ ئېتىزلىقتا ئىشلە، ياخشىلىق تەر. بۇ دۇنيانىڭ لەزىتى باقىي ئەمەس، مەزze مۇددىتى خۇددى ئۆتكۈنچى شامال. يىگىت قېرىيىدۇ، يېڭى كونىرايدۇ، قاۋوللار كۈچىدىن قېلىپ ئاجىزلىشىدۇ.

بۇ دۇنيانىڭ نەرسىلىرى بۈگۈن بار، ئەتە يوق، مېنىڭ دېگەن نەرسەڭ باشقىلارنىڭ قىسمىتى. ھەممە كۆپ (نەرسە) ئازىيىدۇ، تەل (نەرسە) كېمىيىدۇ. بارلىق ئاۋاتلىقنىڭ ئاخىرى خارابلىق بولىدۇ. (ئادەملىرى) سىغىشمايدىغان بىر مۇنچە يەرلەر بار ئىدى، (ھازىر) ئادەملىرى كېتىپ، يېرى بوش دېگۈدەك قالدى. قانچىلىغان ئالىم ۋە پەيلاسوبلار بار ئىدى، قېنى بۈگۈن ئۇلارنىڭ مىڭدىن بىرى قالدى؟

دۇنيا كۈلۈمسىرەيدۇ، ھەم قاپىقىنى تۈرىدۇ، بىر قولىدا ھەسەل تۇتۇپ، بىر قولىدا زەھەر ساقلار. ئاۋۇال ھەسەل بېرىپ، ئاغزىڭىنى تاتلىق قىلىپ قويۇپ، كېيىن زەھەر قېتىلغان قەدەھنى سۇنار.

تاتلىقنى تېتىغان بولساڭ، ئاچچىقنى تېتىشقا تىيىارلان، راهەت بىرلەپ كەلسە، زەخەت ئونلاب كېلىدۇ. ئاھ، غەم ئۆمىدكە قوشۇلماي ئېقىۋېرىدۇ، بۇ دۇنيا قاچان ئۆمىد

ئورنى بولغان؟

بۇ دۇنيا گويا يىلاندۇر، يىلاننى ئۇرۇش كېرەك، (ئۇ) قول
بىلەن يوقاتماققا يۇمشاق، (لېكىن ئۇنىڭ) ئىچى زەھەر بىلەن
تولغان. يىلان يۇمشاق بولغىنى بىلەن ياؤزۇلۇق قىلىدۇ.
(شۇڭا ئۇنىڭدىن) يىراق تۇرغۇلۇق، يۇمشاق دەپ ئازمىغۇلۇق.
بۇ دۇنيامۇ سىرتىن قارىماققا گۈزەلدۇر. لېكىن (ئۇنىڭ)
ئىچىدە تۈمەنلىكەن ناخۇشلۇقلار بار. سەن ئۇنىڭ تاشقى
بېرىكىنى كۆرۈپلا، (ئۇنىڭغا) كۆڭۈل بەرسەڭ، بۇ ئەڭ چوڭ
خاتالىق بولىدۇ. دۇنيا بەزىدە نىقابىنى قايرىپ يۈزىنى
ئاچىدۇ. (ئۇ) قۇچاقلىماقچى بولغاندەك قولىنى يايىدۇ،
(لېكىن) يەنە تېز قاچىدۇ. بەخت گويا ياز بۇلۇتى ياكى بىر
چۈشتۈر. تۇرماستىن كېتىر ياكى قۇشتەك ئۇچار.

مەردىلەك ۋە بېخىللەق ھەققىدە

ئەي دوست، بىلىملىكىنىڭ ئىزىدىن ماڭغىن، ئەگەر
سوْزلىمەكچى بولساڭ بىلىپ سۆزلىگىن. ماختىسالىق مەردەن
ماختىغىن، بېخىلغا چىڭ يَا ئوقىنى بەتلىگىن.

ھەممە تىل مەردىلەرگە مەدھىيە ئوقۇيدۇ. مەردىلەك بارالىق
ئىيبلەرنىڭ كىرىنى يۇيىدۇ. مەرد بول، ساڭا تىل - ئاھانەت
كەلمىسۇن، (چۈنكى) ئۇ تىل - ئاھانەت يولىنى ئېتىدۇ.

ئېڭىلىمەس كۆڭۈلنى مەردىلەر ئېڭىدۇ. يەتكىلى
بولمايدىغان مۇرادقا مەردىلەر بېتىدۇ. بېخىللەقنى ماختىغان
تىل قىنى، قەيەردە، مەردىلەكى ئاددى ۋە خاس — پۇتون

خەلق ماختايىدۇ.

قارا، مەردىر چۈقۈر بىلىمگە ئىگە بولۇنماڭ -
دۇنياسىنى شۇنىڭغا ساتى ۋە مەدھىيە ئالدى. (ئولار)
مىسکىنلەرگە تىلەكداش بولۇپ ياشىدى، (بۇ) دۇنيادا ياخشى
نام قالدۇرۇپ كەتتى. بېخىل ھارامدىن كۆپلەپ ئالتنۇن -
كۈمۈش يىغىدى. (ئۆزىگە) گۇناھ ۋە قارغىش يۈكلىپ كەتتى.
(ئۇنىڭ) مال - دۇنياسى كىشىلەر ئارسىدا تەقسىم قىلىنىدى،
بۇنىڭدىن بېخىلغان تەگكىنى پۇشايماندىن ئىبارەت بولدى.

ئەي، مال ئىگىسى — مەرد، ياخشى ئادەم، تەڭرى ساڭا
بەرگەندىكىن، سەنمۇ بەرگىن. ئىيبلەنگەن ۋە قارغىشقا
قالغانلار يىغىشنى بىلىپ، بېرىشنى بىلىمگەنلەر دۇر.
(ئەگەر) بېرىشنىمۇ بىلسەڭ، قانچىلىك يىغساڭ يىغى
ئىنسان تەبىئىتىنىڭ ۋە ئادەتلىرنىڭ ئىيېسىزى
مەردىكتۇر؛ بىلگىنىكى، بېخىللەق (ئۇلارنىڭ ئەڭ)
چىركىنىدۇر.

قوللارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ قۇتلۇق قول — بەرگۈچى
قولدۇر، ئېلىپ، بېرىشنى بىلمەيدىغىنى قوللارنىڭ
قۇتسىزدۇر.

بېخىللەق داۋالاپ ساقايىقلى بولمايدىغان كېسىلدۇر.
بېخىلنىڭ قولى بېرىشكە كەلگەندە ئىنتايىن چىڭدۇر.
يىغىش بىلەن ئاج كۆز بېخىلنىڭ كۆڭلى تويمىайдۇ. ئۇ
مال - دۇنياغا قولدۇر، مال - دۇنيا ئۇنىڭغا ھاكىمدۇر.
خەلق ئىچىدە ئەڭ ياخشى ئادەم — مەرد ئادەمدىر.
مەردىك شەرەپ، ئىقبال ۋە جامالنى ئاشۇرىدۇ.

کىشىلەر ئارىسىدا ئىززەتكە ئېرىشىمەك بولساڭ، مەرد بول،
مەردىلىك سېنى ئىززەتكە ئېرىشتۇرىدۇ.

بېخىل — ناكەس، ئەخەمەق، مۇلۇك ساقچىسىدۇر، يېمەي -
ئىچەمەي يىغىدۇ ۋە ئۇنى چىڭ تۇتىدۇ. ھايات ۋاقتىدا دوستىغا
تۈزىنیمۇ تېتىتىمايدۇ، ئۇ ئۆلىدۇ، (مېلى) قالىدۇ، (ئاخىرىدا)
مېلىنى دۈشىنى يەيدۇ.

كەمتەرلىك ۋە تەكەببۇرلۇق ھەققىدە

سائىا يەنە بىر كېرەكلىك سۆزۈم بار، قۇلاق سال، مەن
سائىا (ئۇنى) ئېيتىاي: بۇ (سۆز) شۇكى، تەكەببۇرلۇقنى يەرگە
ئۇرۇپ، كەمتەرلىكىنى چىڭ تۇت، ئۇنىڭغا مەھكەن يېپىش.
تەكەببۇرلۇق ھەممە تىلدا ئەيبلىنىدىغان قىلىق،
قىلىقلارنىڭ ياخشىسى كىچىك پېئىللەق.

كىمكى ئۆزىنى ئۇلغۇ ساناب مەنمەنچىلىك قىلىدىكەن،
ئۇنى خالا يىقىمۇ ياخشى كۆرمەيدۇ، تەڭرىمۇ ھەم شۇنداق.

دۇنيانىڭ بايلىقىنى يىغقانلارنىڭ ھەممىسى، (ئۇنى)
يېمەستىن كېتىدۇ، (ئۇلارنىڭ) ھالىنى كۆرۈڭ. خوتۇنى باشقا
بىر ئەر بىلەن قالىدۇ.

تەكەببۇرلۇق تونىنى كىيىگەن بولساڭ، تېز سال، خەلقە
غادايغان بولساڭ، دەرھال تىلىڭنى تۈزەت. مۆمىنلىكىنىڭ
نىشانى كەمتەرلىكتۇر. ئەگەر مۆمىن بولساڭ، كەمتەر بولغۇن.
كەمتەرلىك قىلغاننى تەڭرى كۆتۈرىدۇ، تەكەببۇرلۇق
قىلغاننى يەرگە ئۇرىدۇ. ھەرگىز مۇ ئۆزۈڭنى ئۇلغۇ ھېسابلىما،

(ئەگەر) مۇلکۈڭە تايىنىپ ئۆلۈغلىق تالاشساڭ ۋە ئۈلۈغلىققا قول ئۇزارتىساڭ، مۇلکۈڭنىڭ نېمە پايدىسى بار، ئۇرۇڭ يالغۇزى كېتىسەن، سېۋەت - ساندوقۇڭ مۇندا قالىدۇ.

ئەگەر تەكەببۇرلۇق قىلغۇچى «من ئېسىل» دېسە، مەن ئۇنىڭغا كېسىپ جاۋاب بېرىمەن: ئىنسانلار بىر ئاتا، بىر ئانىدىن بولغان قېرىندىش، ئوبدان سۈرۈشتۈرۈلە، (ئۇلار ئارىسىدا) ھېچ پەرقى يوق.

ئاج كۆزلۈك ھەققىدە

كەل، نەسەھىتىمنى ئال، تەمەگەر بولما، تەمە ئارسىغا ئەجەل يوشۇرۇنغاندۇر. ھەي دوست، تەمە دېگىنىم ئۇزاق ئويلاشتۇر، ئۇزاق ئوپلىكما، كۆپ ئەمەل قىل.

دەيسەنكى، كىيمىم - كېچەك، شاراب ۋە تاماق كېرەك، (ھەم) كۆپ بايلىق، نۇرغۇن قول، دېدەك كېرەك. ئەگەر ئۆمۈرلۈك مۇلۇك توپلىغان بولساڭ، (ئۇنتۇمىغىنكى) ئالدى بىلەن بۆكىنى كىيشىكە باش كېرەك.

ئاج كۆزلۈكمۇ كىشى ئۆچۈن ياخۇز خىسلەتتۈر. ئاج كۆزلۈكىنىڭ ئاقىۋىتى غەم، ئۆكۈنۈش ۋە ھەسەرەتتۈر. بايلىق ۋە گادايلىق تەڭرىنىڭ قىسىمىتىدۇر، ئاج كۆزلۈك ئادەم ئۆچۈن بەقەتلا بىر قۇرۇق زەخەمەتتۈر.

ئاج كۆز دۇنيا بايلىقىنى يىغىپ تويمىайдۇ. ئىگىسى قېرىيدۇ، (لېكىن) ئاج كۆزلۈك قېرىمايدۇ. ئاج كۆز ئاج كۆزلۈكىنى قاچان قويىدۇ؟ ئۆلۈپ تۈپرەق ئىچىگە كىرگەندىلا

(قوييدو).

ئاچ كۆز (مولۇك) توبلاشتا ھېرىش ۋە زىرىكىشنى بىلمەيدۇ. ئاچ كۆزلىك كېسىلىنىڭ داۋاسىنى كىم بىلىدۇ؟ شۇنداق بىرگەپ بار: بىر كىمگە ئىككى چاڭگال دىنار بېرىلسە، ئۇ ئۈچ چاڭگال تەلەپ قىلىدۇ.

ئەي ئاچ كۆز، ئاچ كۆزلىكىنىڭ نېمە كېرىكى بار، ئېيتقىنا ماڭا، ئۇ نېمىگە يارايدۇ؟ تار بولسۇن، كەڭ بولسۇن رىزقىڭ شۇنداق پۇتۇلگەن، ئاچ كۆزلىك ئۇنى ياخشىلىيالامدۇ؟

كەڭ قورساقلق، سەۋىرچانلىق ۋە باشقىلار ھەققىدە

ئەسلىي گۈزەل كىشىنىڭ خۇبىي گۈزەل كېلىدۇ. گۈزەل خۇبىلۇق ئادەمگە كۆڭۈل باغلىنىدۇ.
ئادەم بىلەن ئادەم ئوتتۇرسىدا چوڭ پەرق بولىدۇ، لېكىن قارىماققا ھەممىسى بۆكۈكتۈر.

(ئادەمنىڭ) پۇتۇن قىلىق - ھەرىكىتىنى ياخشى كۆزەتكىن، كىم كەڭ قورساق بولسا، شۇنى ئادەم دېگىن. تار قورساق كىشى گويا مېۋسىز دەرەختۇر، مېۋسىز دەرەخنى كېسىپ قالىغىن.

مۇسۇلمانغا شەپقەتلەك ۋە مېھربان بولغۇن، ئۆزۈڭنىڭ غېمىنى يېگەندەك مۇسۇلماننىڭ غېمىنى يېگىن. سائى جاپا قىلغۇچىغا جاۋابىن ۋاپا قىلغۇن، (چۈنكى) قاننى قان بىلەن قانچە يۈسىمۇ تازىلانمايدۇ.

ياراملىق يېمىكىڭىنى باشقىلارغا يېڭۈز، ياراملىق ئېڭىل

تاپساڭ يالىڭاچلارغا كىيگۈز. كىشىلەرگە زورلىق قىلما ۋە جاپا سالما. ئەگەر ساڭا (باشقىلاردىن) جاپا كەلسە، ئۇنى كۆتۈرگىن.

يامانلىق قىلغان كىشىگە سەن ياخشىلىق قىل، ياخشى بىلگىنىكى، بۇ كەڭ قورساقلىقنىڭ ئۆستۈن پەللەسىدۇر. ئەگەر ساڭا بىر كىمىدىن ياخشىلىق كەلسە، (ئۇ كىشىگە) كۆپ مەدھىيە ئوقۇ ھەم (مەدھىيە) تىلە. ئەيىبكار كىشىنىڭ ئەيىبىنى كەچۈر، ئاداۋەت يىلتىزىنى قومۇرۇپ تاشلا.

غەزەپ ۋە ئۆچمەنلىك ئوتى لاظۇلداب يانسا، مۇلايىملق سۈيىنى چاچ، ئۇ ئوتىنى ئۆچۈر. كەڭ قورساقلىق گويا بىر بىنا بولسا، مۇلايىملق ئۇنىڭ ئۇلىدۇر ياكى مۇلايىملق بىر بوستان بولسا، كەڭ قورساقلىق (ئۇنىڭدىكى) قىزىلگۈلدۈر. يىقلوغاننى يۆلەپ، كېسىلگەننى ئۇلا، بۇنداق قىلغاندا ئادەمگە ئازاد (ئادەم) قول بولىدۇ.

ئەي دوست، چوڭلارنىڭ ھەققىنى قوغدا، پايدىسىز سۆز - چۆچەك ۋە جىبەلدەن ساقلان. بۇ سۆز - چۆچەكلىرى چوڭلارنىڭ ساڭا بولغان غەزىپىنى قورغايدۇ. كىچىكلىرىنى بولسا بىئەدەپلىككە ئۇندىدەيدۇ، بۇنى ھەققىت بىل. بالا كەلسە، شادلىقنىڭ كۆتۈپ سەۋۇر قىل، بالا ۋە زەخمت يوقلىپ شادلىقنىڭ كېلىشىنى كۆت. جاپانىڭ نۆۋىتى كېتىپ، ئوتى ئۆچىدۇ، سەۋر ئىنگىسى ساۋابنى يۈدۈپ قالىدۇ. يوقىرى ئورۇنغا ئېرىشىشەڭ، ئۆزۈڭنى بىلمەي قالما،

ئەتلەس كىيىسەڭ، بۆز كىيگىنىڭنى ئۇنتۇما. ئۆسکەنسېرى مۇلايم بولۇپ، چوڭ ۋە كىچىككە سىلىق سۆز قىل.

سۆزلىسىڭ ئۇقۇپ سۆزلە، ئالدىراپ كەتمە، سۆزۈڭنى يوشۇر، كېيىن بېشىڭنى يوشۇرۇپ يۈرمە. مىڭ ئادەم (ساڭا) دوست بولسا، ئۇنى كۆپ كۆرمە، بىر ئادەم (ساڭا) دوشىمن بولسا، ئۇنى ئاز دېمە.

ھەرقانچە ئەقىللىق كىشىمۇ بىرەر سەۋەنلىك ئۆتكۈزىدۇ. ھەرقانچە ئۇستا ھۇنرۇھندىمۇ بىرەر ئېيىب بولىدۇ. مۇشۇ بىر ئېيىب سەۋەبىدىن كاللىسىنى ئېلىشقا توغرا كەلسە، (بۇ دۇنيادا ياشىغۇچى ئادەم قالمايدۇ.

ياخشى قىلىق بىلەن كۆڭۈللىەرنى ئېچىپ ياشا، يامانلىقتىن ئۇزۇڭنى نېرى تارت.

بىر ئىش قىلىساڭ، (ئۇنى) ئويلاپ كۆرۈپ، ئۇنىڭ كېرەكلىك ياكى كېرەكسىزلىكىنى ھەققىي بىلىپ قىل.

ھەرقانداق ئىشقا دۇچ كەلسەڭ، ئۇنى ئوبىدان كۆزدىن كەچۈر، ئۇ ئىشنىڭ ئالدى - كەينىنى ئويلا. سۆيۈنۈشلۈك بولسا، ئۇنىڭغا كۆڭۈلۈڭنى بەر، ئۆكۈنۈشلۈك بولسا، ئۇنى ئوبىدا راق ئويلا.

ئىنسانلارنىڭ ياخشى - يامانلىقى ئارزو بىلەن باقى بولمايدۇ. ياخشى - يامان ئىشنىڭ جاۋابى كېچىكپ كەتمەيدۇ. ئەي يامانلىق قىلىپ ياخشىلىق كۆتكەن (كىشى)، تىكەن تېرىغان ئادەم ئۈزۈم ئالالمايدۇ.

كىشىنىڭ دوستى ياخشى بولسا، ئۆزىمۇ ياخشى بولىدۇ. كىشى ياخشى دوستىنىڭ ياخشىلىقىدىن كۆپ ياخشىلىققا

ئېرىشىدۇ.

يامانغا يولىما، يامانلارنىڭ گەپلىرى سېنى تېزىدەنلا
يامان قىلىقلقىق قىلىپ قويىدۇ.

زاماننىڭ بۇزۇقلۇقى ھەققىدە

دوستلىق جالىشىپ كەتتى، ھەققىدەت قېنى؟ مىڭلارچە
دوستتىن بىرمو سادىقى چىقمايدۇ. نۇرغۇن كىشىلەر سىرتتىن
سادىق دوستۇڭدەك كۆرۈنسىمۇ، ئىچىدىن ۋاپاسىزدۇر، بۇنى
بىلىپ قوي.

بۇگۇن بۇ دۇنيادا ئىنسانلىق ناچاردۇر، ئىسىت،
ئىنسانلىق قېنى، نەگە كەتتى. ۋاپا كۆلى سوغۇلدى،
بۇلاقلىرى قۇرۇپ كەتتى، جاپا تولۇپ تاشتى، دېڭىزدىن
ئاشتى. قېنى، ئەهد - ئامانەت، قېنى ياخشىلىق؟ كېيىنكى
كۈنلەردە ياخشى ئىشلارمۇ يوقاپ كېتىدۇ. ياخشىلىقنىڭ بېشى
كېتىپ بولدى، ئاخىرىمۇ كېتىدۇ، يامانلىقنىڭ ئالدى كەلدى،
ئاخىرىمۇ كېلىدۇ.

زامان ئۆچمەنلىك ۋە جەبىر - جاپا بىلەن تولدى، قېنى
بىر ساۋاپلىق؟ بار بولسا نىلە. ئۆزۈڭ بۇزۇق، شۇڭا زامانمۇ
بۇزۇلدى، (شۇنداق تۇرۇقلۇق) نېمىشقا بۇ دۇنيادىن شىكايت
قىلىسەن؟

قېنى، ئەمرىمەرۇپكە رئايە قىلىدىغان ئادەملەر، قېنى،
ياخشى ئادەملەر تۇرىدىغان يەرنىڭ ئۆزى؟
خەلق بىلەن كارىڭ يوق، زامانىڭنى ئىيىبىلەيسەن،

زامانىڭنى ئىيبلىمەي، كىشىلىرىڭنى ئەيىبلە.

كىم ئىككى يۈزلىمچى بولسا، شۇ ئېتىبارلىق بولۇۋاتىدۇ، ئېتىبارلىق بولىمەن دېسەڭ، ماڭ، ئىككى يۈزلىمچى بول. كىم يوللۇق بولسا، ئۇنىڭغا يول يوقتۇر، كىم يولسىز بولسا، ئۇنىڭغا يول كەڭدۇر.

ئې ئەخلاقىز، شادلىنىپ كەزگىن، بۇ سېنىڭ دەۋرىاڭ، خالىغىنىڭنى قىل. تىلىكىڭ بويىچە راھەت ئىچىدە قايغۇسىز ياشا، سېنى قەيدىرە ۋە قانداق تىل بىلەن كىم توسىدۇ؟

ئۇيات يىتتى، ھىدىنىمۇ تاپقىلى بولمايدۇ.

خەلق مال - دۇنياسى بار كىشىلەرگە ئۆزىنى ئۇرۇپ، ئازاد جىسمىنى پۇتۇنلىي ئۇلارغا قول قىلىدۇ. مال - دۇنياسى يوقلارنى كۆرگەندە، ئۇنىڭدىن يۈز ئۇرۇپ كۆزىنى يۇمۇپ ئۆتۈپ كېتىدۇ.

ئې مال - دۇنياغا ھېرسى كىشى، ھەقىقەت بىلکى، بۇ مال بۈگۈن قايغۇ ۋە غەم، ئەتە بولسا يۈك ۋە گۇناھتۇر.

نېمىشقا مال - دۇنياغا مۇنچىۋالا ھېرسىسىن؟ ئوپلايدىغىنىڭ شۇ (مال - دۇنيا)، سۆزلىيەدىغىنىڭمۇ شۇ. (ئۆزۈڭ) كېتىسىن، مال - دۇنيا يايىڭ دۇشمنىڭگە قالىدۇ، كېپەنلىك بۆزۈڭنىمۇ ئۇيانقىنىدىنلا بېرىدۇ.

سېنىڭ مال - دۇنيا يايىڭ سېنى كەتكۈزىدىغان مال - دۇنيا، ئۇنى تۈتۈپ تۇرۇش ساڭا بىر ھەسەرەتتۇر. توپلاش سەن ئۈچۈن تاتلىق (بولغىنى بىلەن)، ئەتە تاشلاپ كېتىش ئاچچىق بولىدۇ.

بۇ دۇنیانىڭ لەزىتى ئارىلاشما بولىدۇ، ئىنىڭ ئىچىدە
دەردى ناھايىتى كۆپ، لەزىتى ئازدۇر. ھەسەل نىدە، بولسا،
ھەرسىمۇ بىللە بولىدۇ، ھەسەلدىن ئاۋۇال ھەرىشىڭ
زەھرىنى تېتىشقا توغرا كېلىدۇ.

بۇ دۇنیا ھۇنەرۋەنلەر ئۈچۈن ۋاپاسىزراقتۇر. (ئۇلارغا
قارىغاندا) ھۇنەرسىزلەرگە جاپا ئازراقتۇر. ھۇنەر بىلەن
دۆلەتىڭ بىللە بولۇشى، ناھايىتى ئاز كۆرۈلدىغان
ئىشلاردىنمۇ ئاز كۆرۈلدىغان ئىشتۇر.

بۇ ھۇنەرۋەنلەر بۇ دۇنیا ئالدىدا نېمە گۇناھ ئۆتكۈزدى؟
نېمىشقا بۇ دۇنیا ئۇلارنى ئۆزلۈكىسىز قىينىايىدۇ؟ پەسلەرنى
كۆتۈرۈلۈپ، ئەزىزلىرىنى يەرگە ئۇرىدۇ؟ ئەمسى، بۇ قۇتسىز دۇنیا
قېرىپ ئىقلىدىن كەتتىمۇ؟

ئەي ئۆز ھۆكمىنى دۇنیا يۈزىدە يۈرگۈزگۈچى، بەزەن
ئەي بىلەپ، بەزەن ماختىغۇچى، كەلگەن ئىشلارنىڭ ھەممىسى
تەڭرىنىڭ ھۆكمى بىلەن كېلىدۇ، (ئىنسان) يولۇققان ھەممە
ئىش ئۇنىڭ ئەمرى بىلەن بولىدۇ.

نېمىشقا دۇنیانى مۇنداق قارىلاپ ئەي بىلىگۈلۈك؟ قازا -
تەقدىرنى تەڭرى كەلتۈرگەن ۋە ياراتقان.

ئاياغقا تىكمن سانجىلىشى تەقدىردىن بولۇر، ئېلىكىنىڭ
تۇزاققا چۈشۈشى (مۇ) تەقدىردىن بولۇر. (باشقا) كەلگەن ھەممە
ئىش تەقدىردىن كېلىدۇ، ئۇقىغانلار ئۇنى سەۋەبتىن كۆرىدۇ.
ئاسماندا ئۇچۇپ يۈرگەن قۇشلار تەقدىر بىلەن يا شاخقا قونىدۇ،
يا قەپسەكە كىرىدۇ.

قازا كەلسە، يۈگۈرۈكى ئۇرۇپىمۇ يۈگۈرتىكىلى بولمايدۇ،

(كەلگەن) قازانى كۈچلۈك ئوقىا بىلەنمۇ قايتۇرغىلى بولمايدۇ.
ساشا كۈلپەت، ئۇنىڭغا خەزىنە بەرگەن تەڭرىدىر، ئەي كۈلپەت
ئىگىسى، (بۇ) كۈلپەتتىن شىكاىيەتلەنە.

كتاب ئىگىسىنىڭ ئۆزرى ھەققىدە

كتابىنى ئوگۇت - نەسىھەت شەكلىدە يازدىم، ئوقۇسا تىل
(خۇددى) ھەسەل يېگەندەك بولىدۇ. كىمكى، بۇ سۆزلەرنى
باشقىلارنىڭ سۆزى بىلەن سېلىشتۈرسا، دۇرۇس بىلەن
يالغاننى سېلىشتۈرگان بولىدۇ.
ئېتىم ئەدب ئەھمەت، سۆزۈم پەند - نەسىھەت، جىسمىم
كېتىر، سۆزۈم مۇندا قالار.

باھار ئۆتىدۇ، كۆز كېلىدۇ، ئۆمۈر ئۆتىدۇ، بۇ باھار ۋە كۆزلەر
ئۆمۈرنى توگىتىدۇ. شۇنىڭ ئۆچۈن بۇ تۈركىي كىتابنى
چىقاردىم، خالىسالىڭ بۇنى قوبۇل قىل، ئەي دوست، خالىسالىڭ
ئەي بىلە.

ئۆزۈم كەتسەم، سۆزۈم قالسۇن دەپ، بۇ (كتابىنى)
تەڭداشىز گۆزەل سۆزلەر بىلەن يازدىم. شۇڭا بۇ ئۆز ۋە ساپ
بىر كىتابتۇر، سۆزلەرنىڭ كېرەكسىزلىرىنى تاشلاپ، تاللاپ
كەلتۈرۈم. (ئادەتتە) ھەزىل كۆپ، لېكىن نادىر ۋە ساپ (سۆز)
ئاز بولىدۇ، (خۇددى) زەرىلەك ئەتلەس ئاز، ئەرزان بۆز كۆپ
(بولغىنىدەك).

ئەي مەندىن كېيىن (دۇنياغا) كەلگەنلەر، بۇنى ئوقۇسائىلار
مېنى دۇئادا ئۇنۇتمائىلار. مەن سىلەرنى ماڭا دۇئا قىلسۇن دەپ،

بۇ تەڭداشىسىز سۆزلىرىمنى سىلەرگە ھەدىيە قىلىدىم

ئەدib ئەخmedت ھەققىde(1)

ئەدibنىڭ كۆزى تۈغما كۆرمەس ئىدى، سۆزى بۇ ئون تۆت
باب ئىچىدە تاماملاندى. ئۇستىگە ئالتنۇن ئارتىلغان بىر پىل
بولسا، بۇ سۆزلەرنىڭ ئاز بىر قىسىملا شۇنىڭغا تاش كېلىدۇ.

ئەdib ئەxmedt ھەqقىde(2)

ئەمىر سەيىددىن()

ئەدibلەر ئەدبى، پازىللارنىڭ كاتىسى، ئەقلى بىلەن
گۆھەردەك سۆزلەرنى قىلغان، بۇ سۆزنىڭ ئېسىلىدۇر. شۇ
سائەتتە ئۇنىڭغا تەڭىرى رەھمەت قىلسۇن، ئەتە قوپقاندا يارانلار
ھەمرا بولسۇن.

ئەdib ئەxmedt ھەqقىde(3)

(بۇيۈك ئەمىر ئارسلان خوجا تارخان)

ئەdibنىڭ يۇرتىنىڭ ئىسىمى يۈكىنەكتۈر، ئۇ كۆڭۈل
يايرايىدىغان ساپ ھاۋالىق ياخشى يەردۇر. ئاتىسىنىڭ ئىسىمى
مەھمۇت يۈكىنەكتىدۇر، ئۇ ئەdib مەھمۇت ئوغلىدۇر، بۇنىڭدا
ھېچ شەك يوقتۇر.
بۇ كىتابنىڭ نامى ئەندەتۈلەقايىق، بۇ ئىبارە ئەرەبچە

تۈزۈلگەندۇر. (ئەسەرنىڭ) ھەممىسى قەشقەر تىلى بىلەن يېزىلغان، ئەدېب (بۇنى) چىن دىلىدىن (چىقىرىپ) ئېيتقان. قەشقەر تىلىنى بىلگەن ھەركىشى ئەدبىنىڭ نېمە دېگەنلىكىنى بىلىدۇ. كىشى تىلىنى بىلگەندىلا، مەنسىنى بىلىدۇ، ئۆزى بىلمىگەننى بىلىمەن دېيىش ئېيبلەكتۈر. بىز كۆپ كىشىلەرنى كۆرمىزكى، ئەدبىنىڭ سۆزىنى بىلمىگەنلىكى ئۈچۈن ئازابلىنىدۇ. (بىر قىسىملا) خاتا مەنە بەرگەنلىكىدىن، خالايىق ئىچىدە ئېيبلەشكە ئۇچرايدۇ. شۇ ئىشلار سەۋەبىدىن كىتابىنى پۇتتۇق، خالىساڭ قوبۇل قىل، خالىساڭ ئېيبلە. كىمكى ئەدبىنىڭ سۆزىنى چۈشىنەلىسە، ئۇنىڭ خالايىق ئارسىدا ئېتىبارى كۆتۈرۈلدى.